

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ

— “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ” —

No. 118, Αύγουστος - Δεκέμβριος 2017

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Έτος ιδρύσεως 1934 | Αριθμός Τεύχους 118, Αύγουστος - Δεκέμβριος 2017

Διοικητικό Συμβούλιο 2017 - 2019

Πρόεδρος

Γιώργος Παπαδάκης, τηλ/νο: 6937 165 472
Δ/νση: Ύδρας 5, Αργυρούπολη 16451

Αντιπρόεδρος

Τριαντάφυλλος Κωσταρέλος
τηλ.: 6973 234 726

Γραμματέας

Κωνσταντίνα Κουντάνη
τηλ.: 6938 039 072

Ταμίας

Στάθης Παναγόπουλος
τηλ.: 6938 854 947

Σύμβουλοι

Χρήστος Παλαιόκας, τηλ.: 6970 024 886
Χαράλαμπος Σκρουφάρτας, τηλ.: 6944 572 736

Αντιπρόσωπος Συλλόγου Νυμφασίας

Τριαντάφυλλο Κουντάνη
τηλ.: 6948 273 058

Αριθμοί Λογαριασμών για Συνδρομές

Εσωτερικού

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, IBAN: GR90 0171 0400 0060 4012 3055 857
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK, IBAN: GR58 0260 4050 0004 7020 0204 556
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, IBAN: GR47 0140 1120 1120 0210 1113 688
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗ, IBAN: GR26 0110 6880 0000 68830 109 291
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Εξωτερικού (Foreign currency account)
ALPHA BANK GREECE, BANK ACCOUNT: 375 01 51 00 00 1237
Beneficiary: GEORGIOS PAPADAKIS

Υπεύθυνοι της ύλης του ενημερωτικού τεύχους

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Οι επωνύμιας αρθρογραφούντες

Θέματα Νυμφασίας

Εκπρόσωπος Συλλόγου Νυμφασίας: Φιλιώ Κουντάνη
Πρόεδρος: Παπαδάκης Γιώργος
Σύμβουλοι: Βασιλης Αρβανίτης, Χρήστος Παλαιόκας

Παρακαλούμε όπως ενημερώνετε, για όλα τα νέα σας [προσωπικά, συλλογικά ή κοινωνικά], οποιοδήποτε από τα μέλη του ΔΣ και την εκπρόσωπο της Νυμφασίας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πέραστε ένα έντονο και ευχάριστο εξάμηνο, με εκδηλώσεις πολιτιστικές και ψυχαγωγικές. Η προβολή του χωριού μας και των εκδηλώσεων μας, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ήταν πρωτοφανής. Ελπίζουμε να υπάρξει συνέχεια και την επόμενη χρονιά και να ακουστεί η Νυμφασία παντού, προσελκύοντας επισκέπτες και δημιουργώντας προϋποθέσεις για ανάπτυξη.

Το 2018, ευχόμαστε να μας εκπληρώσει όλα εκείνα τα όνειρα που δεν πραγματοποιήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια. Να έρθει γεράτο με υγεία, χαρές και να μας χαρίσει σοφία και όρεξη για πρόοδο.

Καλή χρονιά με πολύ υγεία, άφθονα χαμόγελα, αλλοπλεγγύη και αγάπη.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς,

Η συντακτική επιτροπή

ΕΥΧΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ & ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Εγκάρδιες ευχές σε όλους τους συμπατριώτες και φίλους του χωριού μας, για καλά Χριστούγεννα, ευτυχισμένο και δημιουργικό το νέο έτος 2018, με υγεία, δύναμη, ελπίδα, αισιοδοξία και κάθε ποθετή ευτυχία.

Ο Σύλλογος των Απονταχού Νυμφασίων, Ο Πρόεδρος της Κοινότητας,
Ο Ιερέας του χωριού μας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο της Αγίας Τριάδας

Ευχόμαστε Καλά Χριστούγεννα και η ανατολή του νέου έτους, να φέρει υγεία, ειρήνη και ευημερία στα μέλη του συλλόγου μας και σε όλους τους συμπατριώτες.
Ευχές από τους Νυμφάσιους της Θοστώνης

ΝΥΜΦΑΣΙΩΤΙΚΑ & ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ

Η Νυμφασία στην τηλεόραση της EPT1

Την Πέμπτη 10 Αυγούστου στις 9:30 π.μ., ο σύλλογος φιλοξενήθηκε στην πρωινή τηλεοπτική εκπομπή της EPT1 «Καλοκαιρινή Ενημέρωση» με τους δημοσιογράφους κκ Θάνο Σιαφάκα & Βαγγέλη Παπαδημητρίου. Παρουσιάστηκαν μορφα πλάνα της Νυμφασίας και περιεγράφηκαν τα αξιοθέατα του χωριού μας. Επίσης προβλήθηκαν παραδοσιακά προϊόντα από την περιοχή μας, προσφορά συμπατιωτών μας [καρύδια, μέλι, χυλοπίτες, κλπ.].

Ευχαριστούμε θερμά την Δημόσια Τηλεόραση της EPT1 και την εκπομπή «Καλοκαιρινή Ενημέρωση», για την θερμή φιλοξενία που μας επεφύλαξαν, επιλέγοντας να τιμήσουν την Νυμφασία και τις ποιοτικές, ιστορικές και παραδοσιακές μας εκδηλώσεις που αναδεικνύουν την πολιτιστική μας κληρονομιά και τον τόπο μας.

Εκδηλώσεις Αύγουστος 2017

Μνημόσυνο υπέρ της Αναπαύσεως των Απανταχού Νυμφασίων

Την Κυριακή 13/8/2017 το πρωί, τελέστηκε το Μνημόσυνο υπέρ της Αναπαύσεως των Απανταχού Νυμφασίων, στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος.

Το ΔΣ του συλλόγου, εκπροσωπήθηκε από τους Στάθη Παναγόπουλο, Βασίλη Αρβανίτη, Χρήστο Παλούκο και Γιώργο Παπαδάκη. Ο Γιώργος Παπαδάκης μίλησε εκ μέρους του ΔΣ:

Αγαπητοί Συμπατιώτες, σήμερα, τιμάμε την μνήμη των πατριωτών μας, παπούδων, πατέρων, μπέρων, αδελφών,

συζύγων, συγγενών μας, των φίλων της Νυμφασίας, που αγάπησαν αυτό τον τόπο.

Μνημονεύουμε τους δικούς μας ανθρώπους, που «έφυγαν» από κοντά μας, αφίνοντας πίσω τους, θλψη, πόνο και νοσταλγία. Όμως ότι ζει στις αγαπημένες αναμνήσεις του μυαλού μας και στις όμορφες γωνιές της ψυχής μας, ποτέ δεν πεθάνει.

Θυμόμαστε όλους εκείνους και εκείνες, που έφυγαν από κοντά μας τον τελευταίο χρόνο:

- ▶ Στις 2/8/2016 κοιμήθηκε η μοναχή Πελαγία.
- ▶ Στις 19/7/2016 ο Θεόδωρος Πετρόπουλος στον Καναδά.
- ▶ Ο Βασίλειος Καραναστάσης, σύζυγος της Γεωργίας Παναγοπούλου
- ▶ Στις 22/9/2016, ο Φώτης Γκρεμούτης, γιος του Κώστα Γκρεμούτη από την Παναγίτσα.
- ▶ Στις 3/1/2017, έφυγε από κοντά μας ο Διονύσιος Βασ. Γιαννημάρας.
- ▶ Στις 25/1/2017 κοιμήθηκε η μοναχή Ολυμπιάδα.
- ▶ Στις 28/1/2017 έφυγε από τη ζωή η Αλεξάνδρα Λεωνίδα Σπηλιώτη.
- ▶ Στις 7/3/2017 απεβίωσε η Ιωάννα (Γιαννίτσα) Καρατασάκη,
- ▶ Ο Σπύρος Τρυφωνόπουλος σύζυγος της αείμνηστης Τραντάφυλλης Καρασούλου
- ▶ Στις 15/4/2017 απεβίωσε ο Κωνσταντίνος Αθαν. Καραλής
- ▶ Ο Σταύρος Σιαρρές, απεβίωσε στην Βοστόνη στις 19/5/2017.

Τους υποσχόμαστε ότι δεν τους λησμονούμε και τους έχουμε πάντα στην καρδιά και στην σκέψη μας. Αιώνια τους οι μνήμη.

Ευχαριστούμε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Αγίας Τριάδος, για την άφογη προετοιμασία του ναού και την εξυπηρέτηση.

Ο γύρος του χωριού

Την Τρίτη, 15/8/2017 πραγματοποιήθηκε «Ο γύρος του χωριού», με την συμμετοχή μικρών & μεγάλων και έγινε βράβευση με μετάλλια. Φέτος δημιουργήθηκαν δύο νέες διαδρομές για τους μικρότερους έως 12 ετών και για τους μεγαλύτερους. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη και ο συναγωνισμός μαζί με την καλή διάθεση στα ύψη.

Συγχαρητήρια σε όλους και ιδιαίτερα στους πρωτεύσαντες.

Ομιλία από τον Καθηγητή Φιλόλογο κ. Κων/νο Γιαννημάρα

Την Τετάρτη, 16/8/2017 στο Δημοτικό Σχολείο, πραγματοποιήθηκε ομιλία από τον Καθηγητή Φιλόλογο κ. Κων/νο Γιαννημάρα με θέμα «Μετανάστευση – Ξενιτεία, άλλοτε και τώρα».

Εκ μέρους του συλλόγου του κ. Γιαννημάρα προλόγισε ο Γιώργος Παπαδάκης:

Ο αγαπητός συμπατριώτης μας, καθηγητής φιλολογίας, κύριος Κώστας Γιαννημάρας, νομίζω ότι δεν χρειάζεται περαιτέρω συστάσεις. Είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος καταφέρνει χρόνια τώρα να μας επιμορφώνει, να μας ξεναγεί σε ποικιλά θέματα με ένα τρόπο σαφή και σαγηνευτικό και στο τέλος να καταφέρνει να μιλάει στις καρδιές μας.

Η επιστημονική του κατάρτιση σε συνδυασμό με το μεράκι του για την λαογραφία, τον ελληνικό πολιτισμό, την θρησκεία, αλλά και τον ελληνισμό εν γένει, αποτελούν τα εχέγγυα για την αρτιότητα των διαλέξεων του.

«Η ξενιτιά κι ο χωρισμός η πίκρα η αγάπη/ Τα τέσσερα ζυγίστηκαν να δουν το ποιο Βαράινει. / Της ξενιτιάς Βαρύτερο ειν' από όλα τα γκιντέρια. / Χωρίζουν μάνες και παιδιά/ Κι η γης ανατρομάζει / Χωρίζουν αδέλφια καρδιακά και δέντρα ξεριζώνουν / Χωρίζουνε τ' αντρόγυνα τα πολυαγαπημένα./ Στον τόπο που χωρίζουνε κορτάρι δεν φυτρώνει... » (δημοτικό τραγούδι).

Ο κ. Γιαννημάρας, θα μας μιλήσει σήμερα για την μετανάστευση, ένα θέμα για το οποίο δύο μας γνωρίζουμε, μια που από την χώρα μας έχουν μισέψει αρκετοί, σε νέους τόπους, δημιουργώντας όμως πολλές μικρές Ελλάδες ανά την οικουμένη.

Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Γιαννημάρα, ο οποίος για άλλη μία φορά, καθήλωσε τους πολυάριθμους καλεσμένους με την επιστημονική του κατάρτιση και την γλαφυρότητα του λόγου του.

Η ομιλία του κ. Γιαννημάρα παρατίθεται ολόκληρη στην ενότητα του τεύχους **Άρθρα- Επιστολές**.

Τουρνουά Μπάσκετ Νυμφασίας 2017

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε το τουρνουά μπάσκετ Ζοπ3, το οποίο πραγματοποιήθηκε στις 16-17 Αυγούστου στην Νυμφασία, στο αθλητικό κέντρο «Καραβάνος». Με την συμμετοχή ομάδων από την Νυμφασία αλλά και τα τριγύρω χωριά, συγκεκριμένα τα **Μαγούλιανα** και την **Βυτίνα**. Στο τουρνουά συμμετείχαν συνολικά **10 ομάδες**.

Χρυσή νικήτρια του τουρνουά στέφτηκε η πλούσια σε ταλέντο ομάδα «**Μπαμπίλη**» από την Βυτίνα μετά από εντυπωσιακή προσπάθεια με σκορ 10-5. Στην ομάδα συμμετείχαν τα τρία αδέλφια του **Γεωργίου Μπαμπίλη**, ο **Κώστας** [φοιτητής του Πολυτεχνείου], ο **Ανδρέας** [φοιτητής της ιατρικής], ο **Αναστάσης** [νεοεισελθών φέτος στην ιατρική] και ο **Απόστολος Κουρεμένος**.

Το **ασφηνέιο** πήγε στην ομάδα «**Βάτ**», οι πιπημένοι του τελικού, η ομάδα που έπαιξε σε όλους τους αγώνες με την ψυχή της.

Το **χάλκινο** πήγε στην ομάδα «**Κεφάλα**» που οποία έδωσε σκληρές μάχες με πολύ συμπαγή αλλά και στρατηγικό σχήμα.

MVP της διοργάνωσης αναδείχθηκε ο **Αναστάσης** από την ομάδα **Μπαμπίλη**.

Ο σύλλογος, ευχαριστεί θερμά τους αθλητές που συμμετείχαν, τον **Παναγιώτη Δ. Παναγόπουλο** για την οργανωτική του θοήθεια καθώς και όλους τους εθελοντές που βοήθησαν στην επιτυχή ολοκλήρωση του τουρνουά.

Αγώνες Τοξοβολίας

Φέτος για πρώτη φορά την Παρασκευή 18 Αυγούστου, ενσωματώθηκε στις αθλητικές δραστηριότητες του Αυγούστου και την **Τοξοβολία**.

Ο σύλλογος ανέθεσε την οργάνωση στον **Παναγιώτη Δ. Παναγόπουλο**, ο οποίος διέθεσε και τον αναγκαίο εξοπλισμό. Στην αρχή έγινε ενημέρωση για την χρήση του εξοπλισμού και τους κανόνες ασφαλείας και στην συνέχεια ξεκίνησε η δραστηριότητα.

Στον αγώνα συμμετείχαν 8 διαγωνιζόμενοι, με 3 εκπαιδευτικές Βολές και κατόπιν 3 Βολές για ανάδειξη του εκάστοτε σκορ. Στον τελικό πέρασαν οι τρεις καλύτεροι και μετά από φοβερή μάχη αναδείχτηκε νικητής ο **Κεφάλας Β. Κωνσταντίνος**.

Το Νυμφασιώτικο Αντάμωμα

Στις 17 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο πολλά χρόνια τώρα, **Νυμφασιώτικο Αντάμωμα** στην κεντρική πλατεία της Νυμφασίας. Η συμμετοχή, το κέφι και ο χορός ήταν σε απόστευτα υψηλά επίπεδα, μέσα έξω και τριγύρω στην πλατεία με την ορχήστρα [του Αρίστου Κωνσταντινόπουλου], να ακολουθεί και να ανεβάζει την διάθεση.

Η προσέλευση του κόσμου ήταν πολύ μεγάλη και η πλατεία του χωριού μας, γέμισε νωρίς από συγχωριανούς και φίλους επισκέπτες από τα γύρω χωριά, ζεπερνώντας κάθε προσδοκία. Το ατέλειωτο κέφι και χορός, διατηρήθηκαν αρμείωτα μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Και του χρόνου, να είμαστε όλοι καλά να ανταπόσυμε.

Λαϊκή Συνέλευση

Στις 18 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε **Λαϊκή Συνέλευση** στο Σχολείο της Νυμφασίας για σημαντικά θέματα που αφορούν την τοπική κοινότητα Νυμφασίας με πρωτοβουλία του Τοπικού Εκπροσώπου της Νυμφασίας κ. Σπουλώτη **Παναγιώτη**.

Κυριότερα θέματα τα οποία συζητήθηκαν από τους παρευρισκόμενους Νυμφασίους:

1. Διάθεση εργατών από τον δήμο Γορτυνίας, για τις εργασίες που προκύπτουν στη κοινότητα Νυμφασίας.
2. Συζήτηση για την κατασκευή ναού εις μνήμη του πατράς Γερβασίου.
3. Πρόταση Τριαντάφυλλου Λατάνη και συζήτηση για προτομή του αείμνηστου Βασιλείου Γιαννημάρα σε κοινοτικό χώρο.

Προβολή ντοκιμαντέρ του Γιάννη Κανελλάκη στην Νυμφασία

Το Σάββατο 19 Αυγούστου, στον προαύλιο χώρο του δημοτικού σχολείου Νυμφασίας, έγινε η προβολή του ντοκιμαντέρ των δημοσιογράφων **Γιάννη Κανελλάκη και Μανόλη Παντινάκη** με τις απανθρωπες θαρβαρόττες των ναζί σε Βάρος των γυναικών στην **Καλή Συκιά Ρεθύμνου**. Ο κ. **Γιάννης Κανελλάκης**, τίμησε με την παρουσία του την εκδήλωση.

Εκ μέρους του συλλόγου, προλόγισε ο **Γιώργος Παπαδάκης**:

«Καλωσορίζουμε στο χωριό μας, τον κ. Γιάννη Κανελλάκη, ο οποίος αποδεικνύει συνεχώς την αγάπη του για αυτόν τον

τόπο που μεγάλωσε και ανδρώθηκε, με την ευαισθητοποίηση του για τις ανάγκες της περιοχής, όπως επίσης και για την προβολή της Νυμφασίας. Στην προσωπική επαφή που είχα μαζί του, διαπίστωσα ότι είναι ένας άνθρωπος με αταλάντευτες αρχές, αδιαπραγμάτευτη πιθική, πάθος για την αλθεία και μία μεταδοτική αγάπη και περιφάνια για την Γορτυνία.

Το Βιογραφικό του κ. **Κανελλάκη** είναι μεγάλο, για αυτό θα αναφέρουμε περιληπτικά :

Είναι γεννημένος στο Βούτσι Γορτυνίας. Σπούδασε δημοσιογραφία και κοινωνιολογία και επίσης έχει παρακολουθήσει, Διεθνείς Σπουδές, Πολιτικές Επιστήμες, Δημοσιογραφία και Τηλεόραση στο Πανεπιστήμιο New York University, στο Κολούμπια University, και στο New School University.

Έχει εργαστεί στην «Ελευθεροτυπία», όπου κάλυπτε κοινωνικά, διπλωματικά, πολιτικά και διεθνή θέματα. Ήταν επίσης ιδρυτής, εκδότης και διευθυντής της εβδομαδιαίας ελληνο-αμερικανικής εφημερίδας «ΟΙ ΡΕΠΟΡΤΕΡΣ», που εκδιδόταν στις Η.Π.Α., με έδρα την Νέα Υόρκη, από το 1990– 1997.

Έχει διατελέσει ανταποκριτής της «Ελευθεροτυπίας» στις Η.Π.Α., ενεργό μέλος επιτροπών υποστήριξης, του δημοκρατικού υποψηφίου Μάικλ Δουκάκη, του Ελληνοαμερικανού υποψηφίου Πωλ Τσόγκα. Ακόμα σύμβουλος των επιτροπών υποστήριξης, του δημοκρατικού υποψηφίου Μπιλ Κλίντον, με τον οποίο συνεργάστηκε, όταν εξελέγη πρόεδρος, σε θέματα ομογένειας, Ελληνοτουρκικά, Ελληνοκυπριακά και πολλά άλλα, κατά την διάρκεια της προεδρίας του.

Επίσης εργάστηκε επί μακρόν και στον τηλεοπτικό σταθμό «MEGA», καλύπτοντας μεταξύ των άλλων κοινωνικά θέματα σε

όλη την Ελλάδα, καθώς και πολιτικά και διεθνή θέματα. Ακόμη έχει εργασθεί στο τηλεοπτικό σταθμό Σκάι και τον τηλεοπτικό σταθμό New Channel, κάνοντας ενημερωτικές εκπομπές και δημοσιογραφικά οδοιπορικά στην Ελλάδα, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες.

Είναι πολυταξιδεμένος πραγματοποιώντας δημοσιογραφικές αποστολές σε Αφρική, Ασία, Ευρώπη, Λατινική Αμερική, καλύπτοντας θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος.

Είναι μπαρουσιακός. έχοντας βρεθεί σε τουλάχιστον, είκοσι τρείς (23) φορές, σε εμπόλεμες ζώνες, καλύπτοντας πολεμικές επιχειρήσεις και βομβαρδισμούς σε Βαγδάτη, Γουγκοσλαβία, Λίβανο, Γάζα, Νταρφούρ, Οσετία και σε άλλα εμπόλεμα μέτωπα. Ποιος δεν θυμάται τον Γιάννη Κανελλάκη, στο δελτίο του Mega, να κάνει ρεπορτάζ, εν μέσω βομβαρδισμών και πυροβολισμών.

Επίσης έχει λάβει μέρος, σε πολλές δημοσιογραφικές αποστολές φιλανθρωπικού ενδιαφέροντος, με γιατρούς, νοσοκόμους και κοινωνικούς λειτουργούς, σε περιοχές όπου έγιναν φυσικές καταστροφές, όπως τουςνάμι, σεισμοί κλπ.

Σε όλο αυτή την μακρόχρονη πορεία του, έχει πάρει συνεντεύξεις, από πολλές προσωπικότητες διεθνούς ενδιαφέροντος, όπως Αραφάτ, Κέννεντυ, Δουκάκη, και άλλους. Έχει βραβευθεί, από την ΕΣΗΕΑ, και άλλους επιστημονικούς, κοινωνικούς και πνευματικούς φορείς και συλλόγους, για την δημοσιογραφική του δράση στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ως συγγραφέας έχει πρόσφατα εκδώσει, μαζί με τον συνάδελφό του, [Μανδλό Παντινάκη] δυο βιβλία κοινωνικού περιεχομένου.

Από το 2014 είναι συμπαραγωγός ιστορικών ντοκιμαντέρ σχετικά με την γερμανική κατοχή και τις θυριωδίες σε Βάρος πολιτών. Όπως π «Πυρπόληση Γυναικών στην Καλή Συκιά», στο Νότιο Ρέθυμνο Κρήτης, το οποίο προβλήθηκε (στις 14 και 16 Μαρτίου 2015), στο 17ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και στο Διεθνές Φεστιβάλ Χαλκίδας και το οποίο θα προβληθεί απόψε στην Νυμφασία, για πρώτη φορά στην Πελοπόννησο. Ακόμη ένα δεύτερο ντοκιμαντέρ έχει σχέση με τις καταστροφές χωρίων από Γερμανούς ναζί στο Αμάρι του Ρέθυμνου και ονομάζεται «το Αμάρι στις Φλόγες». Η παραγωγή των ιστορικών ντοκιμαντέρ συνεχίζεται σε ολόκληρη την Ελλάδα και όταν ολοκληρώνονται αποστέλλονται και σε αρχηγούς κρατών στο εξωτερικό.

Να σημειώσουμε επίσης ότι τα 2 ντοκιμαντέρ έχουν λάβει συγχαρητήριες επιστολές από την κυβέρνηση και την προεδρία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, όπως και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ενώ γράφηκαν και εγκωμιαστικά σχόλια, από μεγάλη μερίδα του ελληνικού τύπου.

Επίσης αναγνώστηκε και σημειώμα της προέδρου του Πολιτιστικού Συλλόγου Καλής Συκιάς «Ο Τσιλίβδικας» κυρίας Βασιλικής Μπαμιάκη - Κωστάκη που μετέφερε τους αδελφικούς χαιρετισμούς των συγχωριανών της στην Αρκαδία κλείνοντας με την ευχή της ενίσχυσης των δεσμών και αδελφοποίησης Καλής Συκιάς και Νυμφασίας, Κρήτης και Αρκαδίας

Την προβολή του ντοκιμαντέρ ακολούθησε θερμή ομιλία του κ. Κανελλάκη όπου μεταξύ των άλλων ευχαρίστησε την Νυμφασία, αναφέρθηκε στις παιδικές του μνήμες και στην σαραντάρχρον σχέση και επαφή του με «την λεβεντογέννια

Κρήτη» και στους αγώνες των Κρητικών για λευτεριά και δημοκρατία, καλώντας παράλληλα σε αφύπνιση και διαρκή εγρήγορση τους ακροστές.

Ομιλία του κ. Βαγγέλη Μπτράκου στη Νυμφασία Πηγή

Την Κυριακή 20 Αυγούστου το βράδυ την Βοήθεια εθελοντών-κατοίκων της Νυμφασίας και της πυροσβεστικής υπηρεσίας Βυτίνας, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση-ομιλία στον τόπο της Νυμφασίας Πηγής. Επίσης ο κ. Γεώργιος Αντ. Καρατασάκης, παραχώρωσε το χωράφι του, εξυπηρετώντας έτσι την στάθμευση των οχημάτων. Καθαρή, στολισμένη και φωτισμένη πλέον η Νυμφασία Πηγή δημιούργησε ένα φαντασμαγορικό τοπίο.

Η υπαίθρια ομιλία του κ. Βαγγέλη Μπτράκου ιστορικού & λαογράφου, είχε θέμα τις Παραδόσεις της Γορτυνίας, ένα ταξίδι μέσα από τις παλιές ιστορίες των παπούούδων και των γιαγιάδων της Γορτυνίας. Η εκδήλωση άρχισε με ένα παραδοσιακό τραγούδι καλωσορίσματος, από τον καλλίφωνα Πάτερ Χρήστο Πετρόπουλο. Εκ μέρους του συλλόγου, τον κ. Μπτράκο προλόγισε ο Γιώργος Παπαδάκης:

«Σε αυτή την όμορφη τοποθεσία, σε αυτή την παραδοσιακή θρύση που είναι συνδεδεμένη με το όνομα και την ιστορία του τόπου μας, αξίζει να ακουστούν δύο λόγια σχετικά. Οι Νύμφες κατά την Ελληνική Μυθολογία ήταν γυναικείες μορφές θεϊκής καταγωγής, νεαρές στην πλοκία, που ζούσαν μέσα στην άγρια φύση, και τριγύριζαν στα θουνά, συνοδεύοντας την θεά Άρτεμη. Ήταν όλες τους πανέμορφες. Τραγουδούσαν και χόρευαν μαζί με τον Πάνα στα λιβάδια και στις πλαγιές, συνήθως κοντά στις πηγές των οποίων και αποτελούσαν στην πραγματικότητα την αλληγορική εκπροσώπηση τους.

Το Μαίναλο ήταν η κατοικία του τραγοπόδαρου θεού των ποιμάνων και των Βοσκών Πάνα. Τα ειδυλλιακά του τοπία ενέπνευσαν τον Γκαίτε, τον Βιργίλιο, τον Πουαέν και πολλούς άλλους ποιτές και φιλοσόφους και υμνήθηκαν από αυτούς. Σύμφωνα με το Βιργίλιο στο Μαίναλο «πάντα ακούγονται τα ερωτικά τραγούδια των Βοσκών και του Πάνα, που παιζει τη φλογέρα του».

Σε αυτόν λοιπόν τον μυστηριακό τόπο, με την ιστορία που χάνεται στο θάθος των αιώνων και είναι τυλιγμένος από μνήμες μακρινές αλλά όχι ξεχασμένες, θα γίνει η σημερινή μας ομιλία, συνδέοντας συμβολικά την μυθολογία με τις παραδόσεις της Γορτυνίας.

Ο κ. Βαγγέλης Μπτράκος, ο ξεναγός μας για σήμερα, είναι από τους από εκείνους τους λιγοστούς δασκάλους, λαογράφους, που εργάζονται σιωπηλά και μεθοδικά, με σπουδή και μεράκι, μαζεύοντας και καταγράφοντας, έναν διασκορπισμένο θησαυρό της ελληνικότητας και της εθνικής μας ταυτότητας, την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Λίγα λόγια για τον ίδιο... Γεννήθηκε στη Σπάρτη από Γορτύνιους γονείς. Σπούδασε Δάσκαλος στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως και υπηρέτησε στη δημόσια εκπαίδευση ως εκπαιδευτικός, επί 35 χρόνια. Είναι παντρεμένος με δυο γιους και δυο εγγόνια.

Ασχολήθηκε ενεργά με τον Συνδικαλισμό, και τα Κοινωνικά Κίνηματα. Ασχολείται επίσης, με τα περισσότερα είδη του λόγου. Έχει γράψει διηγήματα, ποίηση, κριτική, χρονογραφήματα, άρθρα (πολιτικά, κοινωνικά, περιβαλλοντικά, κλπ.), εκπαιδευτικά δοκίμια, ιστοριογραφίες, κ.α. τα οποία δημοσιεύει από το 1980, σε εφημερίδες και περιοδικά ενώ έχει συμμετάσχει με κείμενά του στην έκδοση συλλογικών λευκωμάτων όπως το Λεύκωμα: «Η Σπάρτη δια μέσου των αιώνων».

Έχει επίσης ασχοληθεί, επί χρόνια, με την παραγωγή εκπομπών στα τοπικά ραδιόφωνα και την τηλεόραση. Αγαπημένες ασχολίες: η μουσική, η φωτογραφία και η ζωγραφική.

Επιπλέον αρθρογραφεί στον τοπικό τύπο του νομού Σπάρτης επί σχεδόν 30 χρόνια.

Ο εκλεκτός καλεσμένος μας λοιπόν, θα μας οδηγήσει σε εποχές παλιές, που όλοι μας κάτι θα έχουμε να θυμηθούμε με νοσταλγία.

Και θα πρέπει σιωπολά να υποσχεθούμε ότι θα κάνουμε ότι περνάει από το κέρι μας, για να διαφυλάξουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά, να την εμπλουτίσουμε και να την παραδώσουμε με περηφάνεια στα παιδιά μας.

Η Νυμφασιώτισσα

Το Σάββατο 26 Αυγούστου, στο Δημοτικό Σχολείο με μεγάλη επιτυχία έγινε και φέτος η καλοκαιρινή εκδήλωση

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΝΥΜΦΑΣΙΑΣ 10

«Νυμφασιώτισσα» στην Νυμφασία.

Οι γυναίκες του χωριού μας, έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, μαγείρεψαν και πρόσφεραν τα φαγητά. Η διασκέδαση ξεκίνησε με γαστρονομία, τραγούδια και χορό μέχρι τις πρωινές ώρες. Τοποθετηθήκαν επίσης πλαινοί μουσαμάδες οι οποίοι περιόρισαν την Βραδινή δροσιά

Ευχαριστούμε θερμά όλες τις γυναίκες του χωριού μας, που για άλλη μια φορά έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, παρουσιάζοντας γευστικότατα και άφθονα εδέσματα.

Ευχαριστούμε πολύ όλους και όλες που βοήθησαν για την επιτυχία της εκδήλωσης, για την προετοιμασία πριν και το συγύρισμα μετά.

Επίσης πολλές ευχαριστίες και στους παρακάτω πατριώτες και φίλους, για τις προσφορές τους, στην εκδήλωση:

- ▶ Τους Θανάση και Ντίνα Καρασούλου για την προσφορά κειροποίητου ζυμωτού ψωμιού.
- ▶ Το κατάστημα τυροκομικών Τσατσουλή στην Βυτίνα για την προσφορά γραβιέρας.
- ▶ Τον Βασίλη Κων/νου Παναγόπουλο για την προσφορά 10 λίτρων κρασιού Μοσχοφίλερου
- ▶ Τον Βασίλη Σπανό, για την προσφορά ασκών με τσίπουρο και κρασί, παραγωγής του.

Και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά με υγεία!

Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου 1940 στη Νυμφασία

Με λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος, η εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου

στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδας στην Νυμφασία όπου μετά την θεία λειτουργία και την επιμνημόσυνη δέσποινται υπέρ των πεσόντων, έγινε η καθιερωμένη κατάθεση των στεφάνων στο πρώτο των πεσόντων, από τους:

- ▶ κ. Παναγιώτη Σπολιώτη, Τοπικό Εκπρόσωπο της Κοινότητας.
- ▶ κ. Γιώργο Παπαδάκη, πρόεδρο του Συλλόγου.
- ▶ κα. Αγγελική Καρρά, γραμματέα του Ιδρύματος Υποτροφιών Νυμφασίας.

Με στενόρεια φωνή και περοφάνια η κα Αθηνά Καρρά εκφώνησε πρωικό ποίημα για την 28η Οκτωβρίου.

Συνεδριάσεις Δ.Σ.

20/9/2017

Θέματα που συζητήθηκαν:

- ▶ Απολογισμός εκδηλώσεων.
- ▶ Έλεγχος ονομάτων για ταχυδρομικές αποστολές.
- ▶ Αποστολή πυροσβεστήρων για αναγόμωση.
- ▶ Ημερολόγιο 2018, προτάσεις για θεματολογία.
- ▶ Επιλογή ημερομηνίας και χώρου σε Αθήνα για κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας 2018
- ▶ Προσφορές για τοπιθέτηρη εσωτερικής γυψοσανίδας στον Βορινό τοίχο του δημοτικού σχολείου Νυμφασίας, για την εξάλειψη της υγρασίας.
- ▶ Αναζήτηση προσφοράς για επίστρωση αντιολισθητικής επιφάνειας σε γήπεδο μπάσκετ, για την διεξαγωγή μελλοντικών εκδηλώσεων.

▶ Ενημέρωση για φώτα εισόδου Νυμφασίας, από την περιφέρεια Πελοποννήσου.

▶ Μνημείο διολοφονηθέντων σε Παλιοδρυμώνα, πρόταση για ανάρτηση φωτογραφίας του ενός από τους δολοφονηθέντες.

▶ Θέματα Λαικής συνέλευσης Κοινότητας Νυμφασίας:

- ▶ Πρωτομή Βασιλείου Γιαννηνάρα
- ▶ Ανέγερση ναού π. Γερβασίου

8/11/2017

Θέματα που συζητήθηκαν:

- ▶ Θέμα πημερολογίου 2018.
- ▶ "Όλη ενημερωτικού δελτίου υπ' αριθμόν 118.
- ▶ Βραβεύσεις πτυχιούχων και εισακτέων
- ▶ Προτάσεις για τιμητικές διακρίσεις συμπατριώτων
- ▶ Χριστουγεννιάτικος στολισμός Νυμφασίας [έλατα, φωτοστολισμός δρόμων και πλατείας].

19/12/2017

Θέματα που συζητήθηκαν:

- ▶ Οργανωτικά για την κοπή των πρωτοχρονιάτικων πιτών σε Αθήνα και Νυμφασία, [χορηγίες, αγορά αναμνηστικών δώρων φλουριών, αγορά παιχνιδιών για παιδιά έως 12 ετών στη Νυμφασία, παραγγελία εικόνων και μεταλλίων για τις βραβεύσεις].
- ▶ Αποστολή προσκλήσεων σε πολιτικούς, δημοτικούς και πολιτιστικούς φορείς.
- ▶ Συζήτηση για την οργάνωση των εκδηλώσεων του 2018, εύρεση χορηγών.

ΔΩΡΕΕΣ - ΧΟΡΗΓΙΕΣ

- Η εταιρεία Εθνική Ασφαλιστική κατόπιν αιτήματος, χορήγησε το ποσό των 1.000€ για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδας και του συλλόγου.

Εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας, στην εταιρεία που συνεχώς δείχνει την φιλανθρωπία και την κοινωνική της ευαισθησία.

- Ο κ. Γεώργιος Παϊκόπουλος Επιθεωρητής Πωλήσεων της Εθνικής Ασφαλιστικής και προσφάτως εκλεγείς στο ΔΣ του Επαγγελματικού Επιμεληπτηρίου Αθηνών, για τρίτη χρονιά χορήγησε στον σύλλογο την πρωτοχρονιάτικη πίτα της Νυμφασίας μαζί με αρτοσκευάσματα.

Τον ευχαριστούμε ολόψυχα για την γενναιόδωρη χειρονομία του και του ευχόμαστε υγεία και πολλές προσωπικές και επαγγελματικές επιτυχίες.

Για οποιαδήποτε συμβουλή σχετική με ασφαλιστικά προϊόντα για τις εκάστοτε ανάγκες σας, η διεύθυνση της επιθεώρησής του είναι:

Παράδρομος Λεωφ. Βουλιαγμένης 555, Ηλιούπολη 163 41, τηλ.: 210 9986600.

- Ο κ. Λάζαρος Τογρίδης, επικειμενικός πρώην Αντιδήμαρχος και νυν Δημοτικός σύμβουλος υπεύθυνος για την Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Ελληνικού – Αργυρούπολης, για δεύτερη χρονιά είχε την ευγενική καλοσύνη να μας χορηγήσει την πρωτοχρονιάτικη πίτα του Συλλόγου μας στην Αθήνα, μαζί με βουτήματα και χυμούς.

Ο κ. Τογρίδης είναι γνωστός για την ευρύτερη κοινωνική του συνεισφορά, ιδιαίτερα στην Αργυρούπολη, όπου λειτουργεί και η επικείρωσή του.

Εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες, σε αυτή την χειρονομία αλλοιλεγγύης που αποτελεί για εμάς μεγάλη οικονομική υποστήριξη.

Επί 30 χρόνια ο κ. Τογρίδης, με σεβασμό κι επαγγελματισμό παρέχει κοινωνικό έργο, στον χώρο Προσφοράς Κοινωνικών Εξυπηρετήσεων. Οι υπηρεσίες του, προσφέρονται στα παρακάτω γραφεία:

- Κύπρου 74, Αργυρούπολη, τηλ. 2109952145
- Αγ. Κωνσταντίνου 10, Γλυφάδα, τηλ. 2108943888
- Γούναρη 11, Άνω Γλυφάδα, τηλ. 2109601920
- Π.Ράλη 507, Νίκαια, τηλ. 2104918888

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Πένθη

- ▶ **Στις 19/7/2017, απεβίωσε ο Αντώνης Κωσταρέλος** του Αγγελή, εγγονός του αείμνηστου Αντώνη Κωσταρέλου από Νυμφασία. Η εξδίοις ακολουθία τελέστηκε στη Νεμέα. Το Δ.Σ του συλλόγου εκφράζει τα θερμά και ειλικρινή του συλλυπητήρια στην οικογένεια.
- ▶ **Στις 13/8/2017 απεβίωσε στη Νέα Υόρκη, η Σιαρρέ Αγγελική.** Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

"Η Αγγελική την ασθένεια που οδήγησε στην απώλεια της, την διαχειρίστηκε με πολύ μεγάλη αξιοπρέπεια. Όταν έμαθα την είδηση του τελευταίου ταξιδιού της, μαζί με την Βαθιά Θλίψη και οδύνη που ένιωσα, μου ήρθαν και πολλές αναμνήσεις για εκείνα τα όμορφα χρόνια που πέρασα με την καλύτερη παιδική μου φίλη. Αναμνήσεις σκόρπιες, που θέλω να μοιραστώ κάποιες από αυτές.

Οι οικογένειες μας, ήταν πολύ στενά συνδεδεμένες και επισκέπτονταν συχνά η μία την άλλη. Η οικογένεια της Αγγελικής, έμενε σε μία όμορφη έπαυλη στο Παλαιό Ψυχικό, με έναν ωραίο κήπο. Πολλές φορές κατά την ανταλλαγή των επισκέψεων παρέμενα για να παίζω με την Αγγελική. Και κάπως έτσι δεθήκαμε με την Αγγελικούλα κατά τα παιδικά και εφηβικά μας χρόνια.

Στην Νυμφασία τα καλοκαίρια που Βρισκόμασταν, μαζί με άλλα παιδιά γινόμαστε μια μεγάλη παρέα και οι δραστηριότητες μας ήταν απελείωτες, όπως Βόλτες στο ποτάμι στους πρόποδες

του μοναστηριού, πικ νικ σε όμορφες τοποθεσίες και πολλά άλλα. Όταν είμασταν περίοδος 15 χρονών, η παρέα μας ανέβασε θεατρική παράσταση στο δημοτικό σχολείο, με το έργο «Η Εσμέ, η Τουρκάλα», όπου όλοι οι συγχωριανοί και φίλοι, μας τίμησαν και τα έσσαδα από τα εισιτήρια τα διαθέσαμε για την συντήρηση του σχολείου. Τι να πρωτοθυμηθώ; Αξέχαστες στιγμές, περνούσαμε φανταστικά. Η Αγγελική είχε ένα γεμάτο γέλιο που σε συνέπαιρε, ήταν ένα χαρούμενο και υπέροχο κορίτσι, με ένα επίσης καταπληκτικό ταλέντο στη ζωγραφική.

Μετά έφυγε για την Αμερική. Η επικοινωνία μας, αραίωσε, λόγω της απόστασης, αλλά διατηρήθηκε. Μάθαινα για την ζωή της και καμάρωνα. Σπούδασε Ιστορία της Τέχνης και εργαζόταν σαν ξεναγός στο Μητροπολιτικό μουσείο της Νέας Υόρκης, ένα μουσείο από τα πιο φημισμένα παγκοσμίως.

Ανταρμάσαμε ξανά πριν περίου 5 χρόνια, όταν ήρθε στην Ελλάδα για λίγες μέρες. Με μεγάλη μου χαρά, συναντηθήκαμε, μιλήσαμε για εμάς και διαπίστωσα πόσο καλλιεργημένη και αξιόλογη είχε γίνει η φίλη μου. Εδώ στην Ελλάδα, είχε δημιουργήσει μία ομάδα από Ελληνίδες με ενδιαφέροντα στην τέχνη και τους μιλούσε για την Ιστορία της Τέχνης, μαθαίνοντας τες να εκτιμούν την ελληνική και παγκόσμια πολιτιστική μας κληρονομιά.

Στην οικογένεια της, θέλω να εκφράσω τα θαυμάτια μου συλλυπητήρια. Εγώ πάντα θα θυμάμαι την Αγγελική με αγάπη και είμαι σίγουρη ότι τώρα θα βρίσκεται στην χώρα των Αγγέλων, όπου πάντα θα αντηκεί το καλόκαρδο γέλιο της."

(Ασπασία Καρασούλου – Παπαδάκη)

- ▶ Στις 23/8/2017, απεβίωσε η Παρασκευή (Βούλα), σύζυγος του Φώτη Πόταγα. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στην Αθήνα. Το Δ.Σ του συλλόγου εκφράζει τα θερμά και ευλικρινή του συλλυπητήρια στην οικογένεια.
- ▶ Στις 9/12/2017, έφυγε από κοντά μας, ο λατρεμένος μας ξάδελφος, Δέγγλερης Βαγγέλης, μετά από άνιστο μάχη με το καρκίνο. Ήταν λάτρης του χωριού μας και το επισκεπτόταν συχνά. Γιός της Δήμητρας (Τούλας) Δέγγλερη, το γένος Σιαρρέ Νικολάου. Ας είναι αναπαυμένη η ψυχή του, (Νίνα Μπούρη).
- ▶ Την 1/1/2018, απεβίωσε στη Νυμφασία, η Θεώνη Παλούκου. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στην Αγία Τριάδα Νυμφασίας, όπου πλήθος συγγενών και φίλων την συνόδεψαν στη τελευταία της κατοικία. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά της και της ευχόμαστε καλό παράδεισο.

Αποχαιρετισμός στη Θεώνη Παλούκου, από τον Ιερομόναχο, Λειτουργό της Ιεράς Μονής Κερνίτσης, Πάτερ Γρηγόριο

Ο πάτερ Γρηγόριος, μύλησε για την καλοσύνη της, την φιλοξενία της, τα διακονήματα που έκανε στην Ιερά Μονή Κερνίτσης, την έντονη θρησκευτικότητα και την ταπεινότητά της.

Γνωρίζοντας τον χαρακτήρα και την αγνή της ψυχής, εξέφρασε την Βεβαιότητα ότι η μεταστάσα θα βρει την θέση της στον παράδεισο.

Αποχαιρετισμός στη Θεώνη Παλούκου, από τον Γιώργο Παπαδάκη

"Θεία Θεώνη, ήταν αναπάντεκτη η απώλεια σου, μας άφησες ξαφνικά, μας πόνεσες.

Η θεία Θεώνη, των παιδικών, των εφηβικών και των μετά μας χρόνων, η γυναίκα που είχε πάντα το σπίτι της ανοικτό για όλους μας. Η νοικοκυρά, η μαγείρισσα, πάντα με ένα φίλεμα, μια βισσινάδα, μία καρυδόπιτα, αλλά και κάτι πιο σημαντικό ένα ζεστό χαρόγελο και ένα καλό λόγο.

Η θεία Θεώνη, η συμπονετική, η συμπαραστάτρια στο πόνο των συμπατριώτων.

Και έτσι με περίσσευμα αγάπης και υπομονής, συντρόφευσες τον σύζυγό σου Πάνο, μέχρι το τέλος της ζωής του. Την αγάπη σου, την μοίραζες απλόχερα και η χαρά σου ήταν μεταδοτική.

Η θεία Θεώνη, υπόδειγμα μπτέρας, μαζί με την αγαπημένο της Πάνο, ανέθρεψαν με αγάπη και καμάρωσαν τα παιδιά τους, τον Βασίλη, τον Χρήστο και την Ξανθή, να μεγαλώνουν και να μεταφέρουν τις αξίες και τις αρχές της, τιμώντας την συνεχώς.

Τα παιδιά της, που την λάτρεψαν, που ήταν συνέχεια δίπλα της, που με το παραμικρό τα άφηναν όλα και έτρεχαν κοντά της. Ο Βασίλης μου, ο Χρήστος μου, ο Ξανθούλας μου, έλεγε όταν την ρώταγες τα νέα τους, πριν ξεκινήσει να στα πει. Τα εγγόνια της, τα υπεραγαπούσε και γέλαγε καθώς διηγήτων τα κατορθώματα και τις αταξίες τους.

Η θεία Θεώνη, με τις αναρίθμιτες χάρες, χαρογελαστή, φιλόξενη, φιλότυπη, ευγενική και γλυκιά στις κουβέντες της, αλλά και συγχρόνως αθόρυβη και ταπεινή. Η θεία Θεώνη, που ακόμη και όταν βάρυνε από τα προβλήματα υγείας που είχε, ποτέ δεν έλειψε από την αγαπημένη της Αγία Τριάδα, πίνοντας μετά και το καφεδάκι της με τους συμπατριώτες της.

Θεία Θεώνη, θα μας λείψεις, σε αγαπήσαμε και σήμερα νιώθουμε ότι χαιρετάμε ένα δικό μας άνθρωπο, μία συγγενή, μία φίλη. Η καρδιά μας όμως, κάπως γαλονεύει στη σκέψη ότι από σήμερα θα περιποιείσαι έναν άλλο κήπο, που θα είναι πάντα ολάνθιστος και ευωδιαστός, μαζί με τον αγαπημένο σου Πάνο, μαζί με τους Αγγέλους.

Καλό σου ταξίδι!"

ΣΕ ΕΝΔΕΙΞΗ ΤΙΜΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΑ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟΝ ΠΙΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ Ο ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΜΑΡΑΣ

Την ομορφιά ενός τόπου δεν την ξεσφαλίζει μόνο η φύση, την συμπληρώνει η ομορφιά της καλοσύνης και της ψυχής των ανθρώπων, ομορφιά φρονήματος, κοινωνικότητας, ανθρωπισμού και πλούτου ψυχής.

Χάνουμε σήμερα αυτή την ανθρώπινη ψυχή με τον θάνατο της σεβαστής και αγαπητής από όλους μας, αείμνηστης ΘΕΩΝΗΣ.

Ήρθε στο χωριό μας σαν μια φωτεινή ανθρώπινη παρουσία, άξια σε όλες τις υποχρεώσεις έως τις κοινωνικές σχέσεις, με εκείνο το σπάνιο και ειλικρινές χαρμόγελο που σκορπίζει καλοσύνη, αγάπη, ανθρωπιά σε όλους.

Υποδειγματική σύζυγος και θεραπαινίς σε δύσκολες στιγμές δοκιμασίας του αείμνηστου συζύγου της Πάνου, στοργική Μάνα στην ανατροφή αξιών τέκνων και κοινωνική διακόνισσα στις ανάγκες του χωριού μας.

Πόσους δίσκους μνημόσυνων με πραγματική ευλάβεια ετοίμασε αφιλοκερδώς για κεκοιμημένους συμπατριώτες μας. Ασφαλώς οι τιμοθείσες ψυχές τους θα υποδέχονται τούτη την στιγμή ευγνώμονες εκεί στο χωριό της αιωνίου μακαριότητος.

Ας είναι ευλογημένη η μνήμη της."

ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Επιστολή προς το Δ.Σ. του συλλόγου από τον πρ. Δημάρχο Βυτίνας κ. Κωνσταντίνο Κουντάνη

Σε επιστολή του προς το Δ.Σ. του συλλόγου ο κύριος Λατάνης Τριαντάφυλλος, απαντάει σε προηγούμενη επιστολή μου προς το Δ.Σ.. Σκέψη μας να απαντήσω καθόλου, καθότι ο κόδιμος γνωρίζει. Πως όμως να δεχθώ ύπερεις και χαρακτηρισμούς που δεν ανέχομαι και που δεν μου ταιριάζουν, διότι απλώς με συκοφαντούν.

© 2017 • ΑΡΚΑΔΙΚΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

μυχαγγία

39

Δεν έχω πια χρόνο για να ανέχομαι παράλογους ανθρώπους

Μέτρια τα χρόνα μου και συνειδητοποίησα, ότι μου υποκείποται λιγότερος χρόνος όμως απ' ότι έκαν ήσσει έως τώρα...

Αισθάνομαι όπως αυτό το παδάκι που κέρδισε μια σακούλα καραμέλες: τις πρώτες τις καταβράχιος με λαμαριά αλλά όσαν παρατήρησε ότι του απέμεναν λίγες, άρκινα να τα γεύσει, μια-μία και με βαθιά απόλαυση.

Δεν έχω πια χρόνο για στέρμανες συγκεντρώσεις όπου αυτηπούνται, καταστατικά, νόρμες, διαδικασίες και ερωτευτικοί κανονισμοί, γνωρίζοντας ότι δε θα καταλήξει κανένας πουβενά.

Δεν έχω πια χρόνο για να ανέκμαι παράλογους ανθρώπους που πορτά τη χρονολογία τους πλακία, δεν έκουν μεγαλώσει. Δεν έχω πια χρόνο για να λογοκάω με μετρίστιτες.

Δεν θέλω να βρίσκομαι σε συγκεντρώσεις όπου παρελαύνουν παραφουσκωμένοι εγκαυμοί, δεν ανέκμαι τους κειριτικούς και τους καροσούπους.

Με ενοχλεί το ζήλια και δύοι προσποθίουν να υποτιμήσουν τους κανόντερους για να οικοδομούσουν

θέλω τους, το ταλέντο τους και τα επεικείματα τους. Μισά, να είμαι μόρτυρας των ελαττωμάτων που γεννήν πάρα για ένα μεγαλοπετρές οβίωμα. Οι ανθρώποι που δεν αιματίζουν παίγνια για το περιεκόμενα... μετά βίας για την επικεφαλίδα.

Ο χρόνος μου είναι λίγος για να αιματίζω για τους τίλους, τις πικέραλιδες. Θέλω την ουσία, η φυσική μου βιδάτσα... Μεν μένουν λίγες καραμέλες στη σακούλα...

Θέλω να ζησου δίπλα σε πρόσωπα με συνθήματα υπόσταση. Που μπρούν να γελούν με τα λάθη τους. Που δεν επιφίορται για το θρίαμβό τους. Που δε θεωρούν τον εαυτό τους εκλεκτό, πριν από την άρνη τους. Που δεν αποφύγουν τις ευήνες τους. Που υπεραποζηντούν την ανθρώπινη οθωρόπεια.

Και που το μόνο που επιθυμούν είναι να βαδίζουν μαζί την αλήθευση και την αληκρίνεια.

Το σωμάτις είναι αυτό που οδηγεί τον κόσο στη ζωή. Θέλω να περιτριγυρίζω από πρόσωπα που έρουν να αγγίζουν την καρδιά των ανθρώπων... Ανθρώποι τους οποίους τα σκληρά κτυπήματα της ζωής τους δίδασαν πώς μεγαλύνει

κανές με απολογισμότατη ψυχή. Ναι, βριδάμαι, αλλά μόνο για να ζωω με την ένταση που μόνο η ωμημάστα μπορεί να σου καρίσει. Σκοπεύει να μην πάει καμένη καμιά από τις καραμέλες που μου απορένουν...

Είμαι οιγυρός ότι ορισμένες θα

είναι πιο νόστιμες απ' όσες έχω ήδη

φάει. Σκοπός μου είναι να φέλω αις

το τέλος ικανοποιημένων και στερών

με τη συνείδηση μου και τους αγαπη-

μένους μου.

Είσοδαι και ο δικός σου Σκοπός να είναι ο ίδιος γιατί με κάποιον τρόπο θα

φτάσεις κι εαύ... λια το τέλος, ικανοπο-

ιημένως και στ Ειρήνη με τη Συνείδηση

μου και τους Αγαπημένους σου!

Από το Βραζιλιάνο ποιητή και

συγγραφέα Mario de Andrade.

Π.χ. λέει ο κύριος **Λατάνης** ότι προσβάλω τους αποθιώσαντες και ζώντας, ότι προσπιθώ να υποθαμίσω το έργο του συλλόγου. Ότι προσπιθώ να οικειοποιηθώ το έργο του συλλόγου. Είδατε κύριοι τέτοια προσπάθειά μου πουθενά; Απεναντίας, μάλλον έλεγα λοιπόν να απαντήσω, στοματώ όμως και αντί άλλης απάντησης, σας αποστέλλω κείμενο από Βραζιλιάνο ποιητή που ταιριάζει σε μένα ή στο κύριο Λατάνη και εσείς θα κρίνετε.

Επιστρέφω λοιπόν το κείμενο Λατάνη ως απαράδεκτο, συκοφαντικό, ψευδές, φοβισμένο και συμφωνώ μαζί του μόνο στην τελευταία παράγραφο, που ζητάει από το Δ.Σ. να μου απαντήσει δεσντώς, συμφωνώ λοιπόν και αν ο κ. Λατάνης το ζητάει μία φορά, εγώ το ζητώ 1.001 φορές.

Τα έργα της Κοινότητας επί προεδρίας μου, συγκρινόμενα με τα έργα περιόδου Λατάνη είναι 50 φορές περισσότερα, αυτό είναι αλήθεια και θεβαίως αποδεικνύεται.

Εγώ δεν αναφέρθηκα στο σύλλογο από ιδρύσεώς του όπως κάνει ο Λατάνης. Μόνον στην προεδρία Λατάνη αναφέρθηκα. Τώρα σε όποιο έργο πλην κοινότητας συμμετείχε ο σύλλογος ή κάποιος ιδιώτης τα είπα, αυτός όμως γιατί δε λέει ότι πο κοινότητα ή ο δήμος συμμετείχαν σε έργα του συλλόγου; Π.χ. στο Νεκροταφείο τα υλικά τα πλήρωσε ο δήμος επί δημαρχίας Κουντάνη. Έτσι.

Τα έργα κοινότητας έγιναν και από συνεισφορά συμπατριώτων όπως:

1. Παπά Τριαντάφυλλος
2. Γιαννημάρας Βασιλείος
3. Σύριος Γεωργίος
4. Σύριος Κώστας
5. Κουντάνης Παναγιώτης του Χρήστου
6. Παναγόπουλος Τριαντάφυλλος

7. Λυμπερόπουλος Θεόδωρος
8. Κουντάνης Τρύφωνας του Γεωργίου
9. Καρατασάκης Κώστος
10. Καρατασάκης Τριαντάφυλλος του Γεωργίου
11. Καλύβας Ιωάννης
12. Παλούκος Λεωνίδας του Βασιλείου
13. Παπαπλιού Παναγιώτης (Βυτίνα)
14. Βασιλείου Παναγιώτης
15. Τομαράκος Παναγιώτης

Όλοι αυτοί λες και ήταν συνεννοημένοι, μου είπαν «πάρε αυτά και κάνε εκείνο, όχι δημοσιεύσεις», το κάνω σαν μνημόσυνο τώρα που έφυγαν. Και από τους ζώντας υπάρχουν κάποιοι που έδωσαν χρήματα, που και αυτοί δεν θέλουν δημοσιότητα και δεν τους αναφέρω. Θα κάνω μόνο μία εξαίρεση.

Ένας κύριος, ήλθε και μου έδωσε 300.000 δραχμές και στην άρνησή μου να τα δεχτώ, μου είπε είναι για το κόμμα. Ήμουν τότε υποψήφιος βουλευτής Αρκαδίας με το ΔΗΚΚΙ (Τσοβόλας). Τα πήρα και ομολογώ ότι τα κατανάλωσα όλα γυρίζοντας στην Αρκαδία και πίνοντας κρασί στις ταβέρνες. Ο κόσμος με έβλεπε και μονολογούσε «δεν κάνει, πίνει πολύ» και έτσι με μαριύσε.

Αργότερα σκέφτηκα, λες να το έκανε επίτηδες ο κύριος που μου έδωσε τα χρήματα ή μήπως σκέφτηκε ας έχω μία πρόσβαση στο ΔΗΚΚΙ, κόμμα που φαντάστηκε ότι ίσως έμπαινε στην κυβέρνηση. Τελικά πρέμπω και κατάλαβα ότι ο κύριος που μου έδωσε τις 300 χιλιάδες, ήταν πράγματα καλοπροσίφετος, ήθελε ένας συμπατριώτης να μπει στην Βουλή. Το αναγνωρίζω. Έτσι ο καλός αυτός Συμπατριώτης μου, ακούει στο όνομα Λατάνης Τριαντάφυλλος.

Επιστολή του Δ.Σ. του συλλόγου, προς τους κκ. Κουντάνη Κωνσταντίνο και Λατάνη Τριαντάφυλλο.

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

"Η απάντηση μας, είναι επακόλουθη της πρόσκλησής σας προς τοποθέτηση του Δ.Σ., αναφορικά με τα έργα που έγιναν και αφορούν τον τόπο κοινής καταγωγής μας, την Νυμφασία.

Το χωριό μας, όπως το θυμόμαστε και όπως χρόνο με τον χρόνο το βλέπουμε να εξελίσσεται προς το καλύτερο, μόνο πρόσδιο έχει να επιδείξει. Ανατρέχοντας δε στις μνήμες των προγόνων μας, διαπιστώνουμε ότι με μεγάλο μόχθο αλλά περίσσιο πάθος, με πενικρά μέσα αλλά δυνατή ψυχή, κατόρθωσαν να τιθασέψουν την άγρια γη και να μεγαλουργήσουν, με ταπεινότητα και ανιδιοτέλεια.

Είναι στην ανθρώπινη φύση, να επιζητούμε την αναγνωρισμότητα, τη διαφήμιση των πράξεων μας και την υστεροφημία μας. Δεν είναι κατακριτέο, είναι αποδεκτό. Ειδικότερα δε, όταν οι πράξεις μας συντέλεσαν στην ανάπτυξη και στον εξωραϊσμό του χωριού, καθώς και στην καλυτέρευση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων του.

Η Νυμφασία είναι τυχερή, που έχει πατριώτες που την αγαπούν και είναι περήφανοι για την καταγωγή τους. Οι περισσότεροι έχουν υπηρετήσει στους κεντρικούς πυλώνες του χωριού μας, που είναι η Αγία Τριάδα, η Κοινότητα, οι Σύλλογοι και το Ίδρυμα Υποτροφιών. Ανεξάρτητα όμως από τις θέσεις, όλοι προσέφεραν και προσφέρουν.

Τα έργα που αναφερθήκατε κύριοι, είναι υπαρκτά. Αξίζουν συγχαρητήρια και σε εσάς και στα συμβούλια που σας πλαισίωναν. Η προσφορά και η συνεργασία σας είναι αναμφισβήτητες. Χρειάζεται όμως προσοχή, γιατί οι αντιπαραθέσεις σχετικά με την πατρότητα των έργων και τα ποσοστά συμμετοχής των συλλογικών, κοινωνικών και δημοτικών φορέων της Νυμφασίας, πιθανώς να μην είναι προς οφέλος της γνώσης.

Άλλωστε ο κάθε ενδιαφερόμενος και αμερόληπτος μελετητής αυτών των γεγονότων, μπορεί εύκολα να ανατρέξει στα ιστορικά αρχεία των Βιβλίων Αποφάσεων της κοινότητας Νυμφασίας και στα αντίστοιχα των Πράξεων των Δ.Σ. του συλλόγου και να σχηματίσει άποψη.

Με βαθιά εκτίμηση και πατριωτικούς χαιρετισμούς, το Δ.Σ. του συλλόγου."

«Μετανάστευση – Ξενιτειά, άλλοτε και τώρα», του εκ Νυμφασίας φιλολόγου Κώστα Τρ. Γιαννημάρα, Πρώην Προϊσταμένου Δ/νσης Μ.Ε. Αθηνών

Στις πιέρες μας, το πρόσωπο της Γης φαίνεται ταραγμένο. Τα ακραία φυσικά φαινόμενα συναγωνίζεται ένα παγκόσμιο κοινωνικό φαινόμενο, με επίκεντρο την Ευρώπη και όχι μόνο, που είναι η βίαιη μετακίνηση λαών προβληματισμένων, φοβισμένων και ταλαιπωρημένων, λόγω πολεμικών συρράξεων, θροσκευτικών διενέξεων και οικονομικών δυσπραγιών, ωσάν να εγκυμονείται ένας πρωτόφαντος παγκόσμιος φυσικό - ιδεολογικός πόλεμος. Κρίναμε, γι' αυτό, σκόπιμο να αναφερθούμε σ' αυτό τα κοινωνικά φαινόμενο, για το πώς παρουσιάζεται μέσα σε μια μακρόχρονη ιστορική διαδρομή και πώς μεταλλάσσεται στις μέρες μας, που για την πατρίδα μας έχει ιδιαίτερη ζωτική σημασία.

Και πρώτα να ορίσουμε τι είναι Μετανάστευση και τι Ξενιτειά.

Μετανάστευση είναι η εγκατάλειψη του πατρίου εδάφους και η εγκατάσταση σε ξένο έδαφος, που γίνεται για διαφόρους λόγους. Αν θελήσουμε να κάνουμε μια παρομοίωση, θα λέγαμε ότι η Μετανάστευση για μια χώρα είναι ό,τι πιο αιμορραγία για το ανθρώπινο σώμα. Η εγκατάσταση σε ξένο τόπο συνεπάγεται την ξενιτειά, που διαμορφώνει αιλαγή τρόπου ζωής στον ξενιτεμένο, θετικόν ή αρνητικόν.

Για τον Ελληνισμό η Μετανάστευση αποτελεί το πρώτο, μετά την πατρίδα, ορατό – εμφανές στοιχείο του. Η ιστορική παράλληλη διαδρομή τρεισθίμιση και πλέον χιλιάδων ετών, με την αρχή του να αναδύεται ανάμεσα από το μύθο και την ιστορία, μαρτυρεί ότι η Μετανάστευση για τον Ελληνισμό είναι η άλλη όψη του ιδίου νομίσματος, που είναι η Βιοτή στην

πατρίδα και η Βιοτή σε ξένη γη, διφυής Βιοτική κατάσταση, που συμβαδίζει με την ιστορική διαδρομή του Έθνους.

Τα πρώτα μηνύματα έρχονται από τον 13ο π.Χ. αιώνα, με την Αργαναυτική Εκατοτεία του Ιάσονα, που την οδήγησε από τη Θεσσαλία στην Κολχίδα του Πόντου και λίγο αργότερα από τον Τρωικό Πόλεμο.

Ακολουθούν οι αποικίσεις από τον 11ο μέχρι τον 6ο π.Χ. αιώνα, προς όλες τις κατευθύνσεις γύρω στη Μεσόγειο, από τον Εύξεινο Πόντο, μέχρι το Γίβραλτάρ και την Αίγυπτο.

Στην νεώτερη εποχή ακολουθούν οι πειρατικές μεταναστεύσεις, πρώτα σε ευρωπαϊκές χώρες και κατόπιν σε υπερατλαντικές, όπως σε Αμερική, Καναδά, Αυστραλία και πέραν αυτής. Είναι λοιπόν προαιώνια η ροπή του Έλληνα, να απλώνει τα φτερά και τη δράση του σε όλο τον κόσμο, πρώτα ως άποικος και κατόπιν ως μετανάστης, κατά τη νεώτερη εποχή.

Θέλοντας να εξηγήσω αυτή τη ροπή του Έλληνα, η Αρχαία Ελληνική Σκέψη, δια στόματος του τραγικού Ευριπίδη, μας λέει : «άπας μεν ανήρ αετώ περάσιμος, άπασσα δε χθών ανδρί γενναίω πατρίς» δηλαδή, ο αετός πετάει σ' όλον τον αέρα και του γενναίου ανθρώπου είν' όλ' η γη πατρίδα.

Και ακόμη, δια στόματος του Δημοκρίτου, πατέρα της ατομικής ενέργειας, που μας λέει: «ανδρί σοφώ πάσσα γη βατή ψυχής γαρ αγαθής πατρίς ο ξύμπας κόσμος» δηλαδή, ο σοφός άνθρωπος σ' οποιονδήποτε τόπο ζη` γιατί της γενναίας ψυχής πατρίδα είναι όλος ο κόσμος.

Η στενότητα των γεωγραφικών ορίων της χώρας μας, το άγονο και ορεινό του εδάφους, με εξαιρέσεις τις λίγες καρποφόρες πεδιάδες και π. έλλειψη γεωλογικών πλούτων, ήσαν οι κύριοι αρνητικοί παράγοντες, που γιγάντωσαν στον Έλληνα τη συνείδηση της φυγής, με την ελπίδα ότι θα θρη στα ξένα ό,τι εστερήθη στην πατρίδα του.

Τα χρόνια της δουλείας υπόρχειν σκληρά και γι' αυτό κειροτέρευσε στην κατάσταση. Κι ενώ, οι παραμένοντες στην πατρών γη εποτίζαν αυτήν με τα θερμά τους δάκρυα άλλοι, οι πλέον τολμηροί και ριψοκίνδυνοι, έπαιρναν τον πικρό δρόμο της εξόριας, χάριν της ελευθερίας. Και ο δρόμος αυτός οδηγούσε προς πάσαν κατεύθυνση, όχι όμως πέραν των ωκεανών. Οι κυριώτεροι τόποι εγκαταστάσεώς τους ήσαν η Ρωσία, η Αυστρία, η Ουγγαρία και η Ρουμανία προς Βορράν, η Κωνσταντινούπολη και ο Πόντος προς Ανατολά, η Αίγυπτος προς Νότον και η Βενετία προς Δυσμάς.

Κι ενώ από της πτώσεως της Κωνσταντινου-πόλεως, δηλαδή από τα μέσα του 15ου μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα, το κύριο αίτιον ήταν πολιτικό, δηλαδή η αποφυγή της τουρκικής τυραννίδος, από τα μέσα του 19ου αιώνα και εξής αρχίζει μεταναστευτικό ρεύμα με νέες κατευθύνσεις υπερπόντιες, διαπερνώντας πελάγη και ωκεανούς, με τόπους προορισμού την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία και τη Νότια Αφρική, με κύριο αίτιο την οικονομική δυσχέρεια. Παράλληλα όμως με αυτό το νεώτερο ρεύμα Μεταναστεύσεως κινείται, ιδίως κατά τις τελευταίες δεκαετίες του αιώνα μας, και η Ενδοευρωπαϊκή Μετανάστευση, με το ίδιο αίτιο και με κύριες χώρες εγκαταστάσεως την Δυτική Γερμανία, το Βέλγιο, την Ιταλία, την Ελβετία, τη Γαλλία και την Αγγλία.

Το μέγεθος των νεώτερων, δηλαδή από τα μέσα του περασμένου αιώνα μεταναστευτικών ρευμάτων, δείχνουν ενδεικτικά οι πιο κάτω αριθμοί, που έχουν ληφθή από θεωρούμενες αξιόπιστες πηγές, όπως η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος. Το 1848, κατά τον Burgess, ένας [1] μόνον Έλληνας απεβιβάσθη στην Αμερικήν.

Σύμφωνα με έκθεση Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, με χρονολογία 1906, η κίνηση Ελλήνων μεταναστών προς την Αμερική, από το 1869 μέχρι το 1903 έχει ως εξής:

- ▶ εικοσιέξι χιλιάδες τριακόδιοι εξήντα ένας [26.361] άνδρες και οκτακόσιες ογδόντα τέσσαρες [884] γυναίκες.

Στην δε απογραφή του 1900, που έγινε στην Αμερική, δηλώσαν ότι ήσαν Έλληνες 12.000 άνθρωποι, οι περισσότεροι των οποίων δηλώσαν ότι κατοικούσαν στην Πολιτεία του Illinois, με κέντρο το Chicago και οι λιγότεροι στην Carolina και στη Nevada.

Σύμφωνα όμως με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος, ο αριθμός των ομογενών μας, που είχαν τότε εγκατασταθή στην Αμερική, ήταν περίπου 20.000.

Η ίδια Υπηρεσία μας πληροφορεί ότι :

- ▶ Από το 1900 ως το 1921 μετανάστευσαν 402.538 Έλληνες [εκ των οποίων οι 383.993 στην Αμερική].
- ▶ Από το 1922 ως το 1940 μετανάστευσαν 93.000 Έλληνες.
- ▶ Από το 1946 ως το 1954 μετανάστευσαν 69.000 Έλληνες.

Στις δεκαετίες του 1950 και 1960, που η Μετανάστευση έφτασε στο αποκορύφωμά της, το λιμάνι του Πειραιά έγινε θέατρο του θρήνου, όπου διαδραματίζονταν ο τραγωδία της νεώτερης Ελλάδος, που εδοκιμαζόταν πιο δύναμη της Ζωῆς και πιο δύναμη του Θανάτου της Ζωῆς με την ελπίδα για ένα καλλιτέρο μέλλον σε ξένους τόπους, του δε Θανάτου με τον κατακερματισμό των οικογενειών και τον πόνο της ερήμωσης και του μαρασμού του τόπου.

Η ταλαντευόμενη ελπίδα των αναχωρούντων ανταγωνιζόταν τον ακατανίκητον πόνο του χωρισμού.

Τα υπερωκεάνια πλοία «Βασιλισσα Φρειδερίκη» και «Ολυμπία», σαν μεταφορείς άγγελοι, μετέφεραν προβληματισμένες και φοβισμένες ψυχές σε άλλους κόσμους.

Μια Ελλάδα μεταφυτεύοταν σε ξένα κλίματα, σε ξένους πολιτισμούς, σε ξένα ήθη και έθιμα, σε ξένους οριζόντες, σε ξένους ουρανούς, σε άγνωστους πολύχρωμους και πολύγλωσσους ανθρώπους.

Γ' αυτό, μύρια τα αρχικά προβλήματα προσαρμογής, όπως της επικοινωνίας, της συνεννόσης, της προσαρμογής στο θιομηχανικό περιβάλλον από το αγροτικό, της προσαρμογής στο πολιτιστικό και κυρίως στο ποικίλο θρησκευτικό – δογματικό περιβάλλον.

Όμως μύρια και τα μέσα, που επινοεί ο Έλληνας μετανάστης για να τα αντιμετωπίσει, σαν γνήσιος απόγονος του εφευρετικού Οδυσσέα.

Έτσι, νικιφόρα θάδισε το δρόμο που του χάραξε η Μοίρα. Είναι ενδεικτικές της αξιοσύνης τους, οι εξής επαινετικές κριτικές προσωπικοτήτων διαφορετικών πεπέρων, που αφορούν τους Έλληνες μετανάστες στις κώρες τους.

Έγραψε ο διευθύντρια του «Συνδέσμου Προστασίας Μεταναστών» Αμερικανίδα επιστήμων Γκραίνη Άμποτ σε έκθεσή της, μετά από ειδική έρευνα για τους Έλληνες της Αμερικής:

«Η αφοσίωση των Ελλήνων στη γενέτειρά τους είναι ασφαλώς ένα πολύ επιθυμητό χαρακτηριστικό, το οποίον οι Αγγλοαμερικανοί θα έπρεπε να το εκτιμήσουν πολύ. Εξ άλλου, οι Έλληνες αποτελούν θετικό κεφάλαιο στην οικονομία των Ηνωμένων Πολιτειών. Έρχονται με τη διάθεση να κάρουν οιανδήποτε βαρείαν χειρωνακτικήν εργασίαν στην αρχή, αλλά δεν αφήνουν ανεκμετάλλευτη καμία ευκαιρία, η οποία θα επέτρεπε σ' αυτούς να προοδεύσουν.

Είναι δε ιδιαιτέρως επιδεκτικάι μαθήσεως. Διακρίνονται για την επιμέλεια και την ευφύΐα τους και για την ικανότητα να οργανώνουν τους συλλόγους τους. Πρέπει να τονισθή ότι οι Έλληνες, μολονότι είναι ιδιαιτέρως οικονόμοι και προσεκτικοί στη διαχείριση των εργασιών τους, είναι γενναιόδωροι, βοσθούν τους συμπατριώτες τους και συνεισφέρουν πλουσιοπάροχα στα φιλανθρωπικά ιδρύματα».

Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Θεόδωρος Ρούσθελτ σε λόγο του, που εξεφώνησε στις 22 Φεβρουαρίου 1910 για τους μετανάστες, είχε πει μεταξύ των άλλων :

«Εμείς οι Αμερικανοί δίδομεν την κατάρα μας σε κάθε ξένο, που, ενώ έρχεται στη χώρα μας, για να βρη πόρον ζωῆς, στρέφει το βλέμμα του προς τα οπίσω, προς την γενέτειρά του, δίδομεν την κατάρα μας να πάθη ό, τι έπαθε η γυναίκα του Λωτ στα Σόδομα και Γόμορα.

Από την κατάρα αυτή, είμαι της γνώμης, ότι πρέπει να εξαιρεθούν οι Έλληνες, οι οποίοι δικαιούνται, όχι μόνον να στρέφουν το βλέμμα τους προς τα εκεί, αλλά και να επιστρέφουν για να ζήσουν στον ένδιξο εκείνο τόπο της γεννήσεως τους, όταν θέλουν και όσοι θέλουν να το κάμουν».

Ο Αιγαίνποιος Πρέσβυτος στην Αθήνα Άντλο Βένης Αντράος το 1950, αναφερόμενος σε ένα άλλο μεγάλο τμήμα του αποδήμου Ελληνισμού της Αφρικανικής πεπίρου είχε πει, μεταξύ των άλλων:

«Όλοι οι Έλληνες εργάστηκαν με την καρδιά τους και κάθε φορά, που τους εδόθη η ευκαιρία απέδειξαν την ευγνωμοσύνη τους προς τη δεύτερη πατρίδα τους με κάτι από. Πλείστοι προσέφεραν πολυτίμους υπηρεσίας, όπως π.χ. ο Σακελλαρίδης, ο εφευρέτης του περίφημου Βάμβακος με τη μακριά ίνα, που απετέλεσε τον πλούτο του Δέλτα της Αιγύπτου. Επίσης, η περίπτωση του ιατρού Λαγουδάκη που αυτοεμβολιάσθη με τον ορό της λέπρας, μόνο και μόνο για να παρακολουθήσῃ αμεσώτερα το νόσημα και να βελτιώσῃ τις υπάρχουσες μεθόδους θεραπείας, για την ανακούφιση των πασχόντων, αποτελεί σπάνιο παράδειγμα εθελοθυσίας, που έφτασε τα όρια του πρωισμού».

Αυτά είναι τα ελάχιστα από τα πολλά επαινετικά λόγια, που ειπώθηκαν κατά καιρούς για τους συμπατριώτες μας Μετανάστες. Ο χρόνος εδικαίωσε και τους κριτικές και τους κρινομένους.

Πράγματι, ο Έλληνας μετανάστης αναγνωρίζει δύο πατρίδες, την πρώτη που τον εγέννησε και τη δεύτερη που τον ανέδειξε.

Η πρώτη όμως, η γενέτειρα, του έχει αποσπάσει το μεγαλύτερο μέρος του συναισθηματικού του πλούτου. Προς αυτήν η νοσταλγία, η αγάπη, ο σεβασμός,

Και τούτο φαίνεται από τις υπηρεσίες, που προσέφερε ο Απόδημος Ελληνισμός στην μπρέα πατρίδα. Κατά τους αικλούρους χρόνους της δουλείας τα ελληνικά σχολεία των παροικών της Ευρώπης συνετέλεσαν σημαντικά στην αναγέννηση του Έθνους. Απόδημοι Έλληνες ήσαν αυτοί, που οργάνωσαν τη Φιλική Εταιρεία. Και μετά την αποκατάσταση του Ελληνικού Κράτους οι απόδημοι Έλληνες ήσαν οι εισηγηταί των προοδευτικών τάσεων στη χώρα μας, ώστε να σημειώση αυτή αξιόλογη ανάπτυξη και να υπερβάλη σε βαθμό πολιτισμού άλλα κράτη, που είχαν περισσότερα χρόνια ελεύθερου βίου.

Στους ομογενείς του εξωτερικού οφείλεται εξ άλλου η εισροή μεταναστευτικού συναλλάγματος, το οποίον σε πολλές κρίσιμες στιγμές είχε και έχει τεραστία σημασία για την οικονομική ζωή της χώρας μας. Ακόμη, τα περισσότερα εκπολιτιστικά έργα, στάδια, Βιβλιοθήκες, νοσοκομεία, σχολικά κτίρια, εκκλησίες, υδραγωγεία, ιδρύματα υποτροφιών και άλλα φιλανθρωπικά ιδρύματα οφείλονται σε δωρεές ομογενών του εξωτερικού.

Στους αποδήμους οφείλονται επίσης όλα τα μεγαλεπίθαλα έργα, που εξυπηρετούν και τιμούν ολόκληρο τον Ελληνισμό. Όλοι οι Έλληνες αισθανόμαστε υπερφάνεια, διότι ανήκουν στη φυλή μας τόσο μεγάλοι ανθρωπιστές και ευεργέτες, όπως ο Γεώργιος Αθέρωφ, ο Σίνας, ο Βαλλιάνος, ο Ζάππας, ο Στουρνάρας, ο Βαρβάκης, ο Τοσίτσας, ο Μπενάκης, ο αδελφοί Σιβιτανίδες, ο Κοργιαλλένιος, ο Ανδρέας Συγγρός, ο οποίος άφησε με διαθήκη του στο Δημόσιο τα χρήματά του, με τα οποία έγιναν μεγάλα έργα, που φέρουν το όνομά του και ακόμη 360 σχολικά κτίρια, μεταξύ των οποίων το δημοτικό σχολείο Νυμφασίας και τα δημοτικά σχολεία Βυτίνας, Δημητσάνας και Τροπιάνων.

Από τα πιο πάνω φαίνεται, ότι ο Ελληνισμός (Ελλαδικός και Απόδημος) είναι ενιαίος και αναπόσπαστος. Μοιάζει με ένα πελώριο δέντρο ριζωμένο σε τούπη την πέτρινη εσκαπιά της Ευρώπης, με απλωμένα όμως τα κλωνάρια του σε όλα τα πλάτο και μήκη της Γης, από τη Σκανδιναβία μέχρι τη Νότια Αφρική κι από την Αμερικανική ήπειρο μέχρι την Άπω Ανατολή και την Αυστραλία. Εκεί ανθίζει και καρποφορεί.

Εκεί, τα μυροβόλα άνθη του, οι Μετανάστες μας, ευωδίαζουν με τα άρωμα της Ελληνικότητος όλη την Οικουμένη και εκεί σπινθήζει το Ελληνικό Πνεύμα σε έργα δημιουργίας, σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα : στην Επιστήμη, στην Τέχνη, στην Τεχνική, στην Οικονομία, στην Πολιτική.

Οι επιτυχίες όμως στην ξένη γη δεν έγιναν οι λωτοί, που θα έκαναν τον Έλληνα μετανάστη ν' αρνηθεί τις ρίζες του και να λησμονήση τη γενέτειρα γη, τη γλυκειά και ένδοξη Ελληνική πατρίδα, με τις πλουσιότερες και ωραιότερες φυσικές καλλονές, με τα υψηλότερα και πολυτιμότερα θεία δώρα, αλλά το «νόστιμον ήμαρ» δηλαδή, π ημέρα επανόδου σ' αυτή κυριαρχεί σε κάθε του αναπονού.

Είναι ο καπνός που τον καίει και ο λαχτάρα των συγγενών, να δουν πάλι τον άνθρωπο τους.

Πολλοί έγραψαν και πολλοί τραγούδησαν αυτούς τους καπνούς και τις λαχτάρες. Θα λέγε κανείς ότι το μελάνι πάει να ξεπεράσου τα δάκρυα, που κύθικαν απ' αυτούς κι απ' τον κόσμο, που τους περιβάλλει και τους αγαπάει. Και τούτο διάτι, η ξενιτεία κινείται μεταξύ Ζωῆς και Θανάτου για τον Έλληνα.

Τα τρία αυτά αποτελούν το τρίπτυχον του Ελληνισμού και μαζί με την Ελευθερία συνθέτουν το ιδιαίτερο νόμημά του.

Γι' αυτό, π Ελληνική σκέψη επί αιώνες, πάνω σ' αυτά εφιλοσόφησε, έκαμε Τέχνη, έκαμε Ποίηση και Τραγούδι.

Τραγούδησε τη Ζωή, τις χαρές της Ζωῆς, το μάγεμά της, με τα τραγούδια της λεβεντιάς και τις αγάπης.

Τραγούδησε το Θάνατο, την πίκρα του Θανάτου, με λυρισμό και πάθος, με το μαιρολόγι.

Τραγούδησε τέλος την ξενιτεία, με το ίδιο πάθος, γιατί θεωρήθηκε «ζωντανός χωρισμός, που παρηγοριά δεν έχει».

Ο πόνος για τον αποχωρισμό, που δοκιμάζουν, τόσο ο αποδημών, όσο και οι απομένοντες στη γενέτειρα, καθώς επίσης οι θλίψεις και τα βάσανα, στα οποία υποβάλλεται ο ξενιτεύδμενος, κυρίως κατά τα πρώτα βήματα της νέας του ζωῆς, ενέπινευσαν στον λαό παθητικώτατα τραγούδια, τα λεγόμενα «τραγούδια της ξενιτείας». Σ' αυτά, οι απομένοντες εκφράζουν τον πόνο τους, διότι αποχωρίζονται, για άγνωστο χρονικό διάστημα, από το προσφιλές τους πρόσωπο, τις ανησυχίες τους για την εκεί τύχη του ή και την αγωνία τους, αν ο προσφιλής τους τους αφήστη για πολύ καιρό χωρίς ειδήσεις, αγωνία που κορυφώνεται με την υποψία βαρειάς αρρώστιας και ενδεχομένου θανάτου.

Ο αποδημών εξ άλλου, δίνει με το τραγούδι του διέξοδο στη λύπη του, όταν αφήνει γέροντες γονείς, τους οποίους πιθανόν να μην ξαναδή, καθώς και τα' άλλα προσφιλή του πρόσωπα και στην ανησυχία του, διότι θα ριχθή σε μια άγνωστη ζωή, μόνος και άγνωστος μεταξύ ογκώστων, υποχρεωμένος να αντιμετωπίση μόνος του όλες τις ενδεχόμενες αντιξότητες της ζωῆς και κυρίως τις αρρώστιες.

Τον Βασανίζει και η σγωνία του θανάτου και ακόμη ο λύπο, ότι θα ενταφιασθή σε ξένη γη, ότι θα τον σκεπάση ξένο χώμα. Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα απ' αυτά τα τραγούδια, ενδεικτικά των συναισθημάτων που τα ενέπνευσαν :

«Την ξενιτειά, την ορφανιά, την πίκρα, την αγάπη, τα τέσσερα τα ζύγιασαν, βαρύτερα είν' τα ξένα.

Ο ξένος εις την ξενιτειά, πρέπει να Βάνη μαύρα, για να ταιριάζη η φορεσιά, με της καρδιάς τη λαύρα».

Και ο κρητική μαντινάδα πρόσθεσε ακόμη :

«Ο ξένος μεσ' στην ξενιτειά δεν πρέπει να πεθαίνη, γιατί το χώμα είν' ακριβό κ' πλάκα του είναι ξένη».

Να κι ένα τραγούδι του δραματικού αποχωρισμού παιδιού από τους γονείς και τους άλλους συγγενείς του :

«Σ' αφήνω γειά μανούλα μου, σ' αφήνω γειά πατέρα, έχετε γειά αδέρφια μου και σεις ξαδερφοπούλες. Θα φύγω, θα ξενιτευθώ, θα πάω μακρυά στα ξένα. Θα φύγω μάνα και θα 'ρθω και μην πολυλυπέσαι.

Από τα ξένα που θρεθώ, μπούματα σου στέλνω, με τη δροσιά της Ανοιξης, την πάχνη του χειμώνα και με τ' αστέρια τ' ουρανού, τα ρόδα του Μαϊού, θενά σου στέλνω πράμματα, π' ουδέ τα συλλογιέσαι ...

Παιδί μου, πήγαινε στο καλό κι όλοι οι Άγιοι κοντά σου και της μάνας σου η ευχή, να 'ναι για φιλακτό σου, να μη σε πιάνη θάσκαμα και το κακό το μάτι. Θυμήσου με, παιδάκι μου κ' εμέ και τα παιδιά μου, μη σε πλανέψη τη ξενιτειά και μας αλησμονήσης

Κάλλιο μανούλα μου γλυκειά, κάλλιο να σκάσω πρώτα, παρά να μη σας θυμηθώ στα έρημα τα ξένα».

Κι ένα απόσπασμα για την ενδεχόμενη αρρώστια του ξενιτεμένου :

«Παρακαλώ σε, Κύριε και προσκυνώ σε, Θέ μου, του ξένου δός του ξενιτειά κι αρρώστια μη του δίνεις, τι αρρώστια θέλει στρώματα, θέλει προσκεφαλάδια, θέλει τη μάνα στο πλευρό, γυναίκα στο κεφάλι, θέλει και το καλό παιδί, κρύο νερό να φέρνην».

Σχετικό είναι κι ένα Δημητσανίτικο, που σώζεται στο Λαογραφικό Αρχείο και παρουσιάζει τον ξενιτεμένο να λέπι :

«Παρακαλώ την Παναγιά, αρρώστια μη μου δώσωτι, τι αρρώστια θέλει πάπλωμα, θέλει μαξιλαράκια, θέλει μανούλας γόνατα και αδελφών αγκάλες».

Η Θλίψη επίσης των οικείων του ξενιτεμένου φαίνεται ζωγραφισμένη στα πιο κάτω αποσπάσματα (τραγουδιών) :

«Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο, η ξενιτειά σε χαίρεται και εγώ 'χω τον καυμό σου. Τι να σου στείλω ξένε μου, τι να σου προβοδήσω; Μήλο αν σου στείλω σέπεται, τριαντάφυλλο μαδιέται, σταφύλι ξερογιάζεται, κυδώνι μαραγκούζει. Να στείλω με τα δάκρυα μου μαντήλι μουσκερέμνο, τα δάκρυα μου 'ναι καυτερά καὶ καίνε το μαντήλι».

«Ξενιτεμένο μου πουλί, επήρα τη γραφή σου, στον κόρφο μου την έβαλα κ' είπα : καρδιά δροσίσου.

Ανάθεμα στους μαραγκούς, που κάνουν τα καράθια και πάν' και ξενιτεύονται όμορφα παλλκάρια.

Το χωρισμό σου ζύγιασα, με τα Βουνά του κόσμου, βαρύτερος μου φάνκε ο χωρισμός σου φως μου».

Όταν όμως πρόκειται για την επιστροφή, τον ερχομό του ξενιτεμένου στην πατρίδα, τότε τη θλίψη διαδέχεται ο χαρά και το κλάμα ο πανηγυρισμός:

«Ροδίζει η ανατολή και ξημερώνει η δύση, γλυκοχαράζουν τα Βουνά, ο Ήλιος ανατέλλει».

Όλα είναι φωτεινά και χαρούμενα.

Τα χωριά της περιοχής μας ακολούθισαν την κοινή μοίρα του Ελληνισμού. Η Μετανάστευση έδωσε διέξοδο σε οικονομικά προβλήματα, αλλά ερήμωσε τον τόπο από τους ανθρώπους του. Ασφαλώς, μας προκαλεί αισθήματα μελαγχολίας, όταν τα επισκεπτόμαστε, ιδίως το χειμώνα, όπου μαζί με τη χειμερία νάρκη, αντιμετωπίζουμε και την ποιερότητα, από την απουσία ανθρώπων. Λείπει η ζεστασιά, που δίνει τον κίνηση των κατοίκων και τα ξεφωνπτά των παιδιών, που θα έδιναν τόνο ζωής και ερεθίσματα αισιοδοξίας για το μέλλον του τόπου μας.

Μας έλειψαν συγγενείς μας, φίλοι μας, συνομήλικες, νεώτεροι ή μεγαλύτεροι, συμπαίκτορες και συμμαθητές μας, γείτονες, γνωστοί και άγνωστοι πήραν το μακρύ δρόμο της ξενιτείας, για υπεραπλαντικές και υπερωκεάνιες χώρες. Όλες οι οικογένειες έχουν δοκιμάσει αυτή την πίκρα του αποχωρισμού. Η εσωτερική μετακίνηση ολοκλήρωσε την ερήμωση.

Για φανταστείτε, πώς θα ήταν τα χωριά μας αν, σαν θαύμα, επέτρεφαν έδω, έστω για λίγο, όλοι οι ξενιτεμένοι συμπατριώτες μας, για να γεμίσουν τα σπίτια με ζωή, τους δρόμους με βήματα νεότητος, την πλατεία με συγκίνηση, που προκαλεί το αντάμωμα σαγαπημένων προσώπων, την Εκκλησία με ευσέβεια και κατάνυξη και αυτό το Σχολείο με παιδικές ανάσες και χαρούμενες φωνές, τιτιβίσματα ελπιδοφόρα του Μέλλοντος.

Έχουμε όμως σήμερα ανάμεσά μας, εκλεκτούς συμπατριώτες μος μετανάστες, που θα μεταφέρουν εκεί μακριά τον πόνο της γενέτειρας γης, τον πόνο των λιγοστών ανθρώπων της, που παρέμειναν εδώ θεματοφύλακες, για να φυλάνε τα πάτρια και να διατηρούν τη θρυαλίδα της ζωής, που τρέμοσθήνει.

Οι καιροί άλλαξαν. Η Μετανάστευση, για την πατρίδα μας, πήρε άλλη κατεύθυνση και άλλο περιεχόμενο' από φυγόκεντρη, για να χρησιμοποιήσουμε μποχανικό όρο, έγινε κεντρομόλος. Αν ξειρέσσουμε την προσωρινή, έστω μετακίνηση επιστημόνων συμπατριωτών μας, που καταφεύγουν σε ξένες χώρες, λόγω της δυσπραγούς επαγγελματικής αποκατάστασης, τα φυγόκεντρα ρεύματα από την πατρίδα μας, προς ξένους τόπους τείνουν να εκμπλένονται, σε αντίθεση με τις κεντρομόλες εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών μεταναστεύσεις, που εισέρρευσαν και εισέρεουν στην φιλόξενη πατρίδα μας, την πύλη της Ευρώπης, για να πάρουν ανάσα, για την προώθησή τους, σε άλλες χώρες του προορισμού τους.

Η μικρή σε εδαφική έκταση και πτωχή σε υλικό πλούτο πατρίδα μας, όμως με μεγάλη καρδιά ανθρωπιάς δέχεται και προτείνει χείρα Βοηθείας στους εξαθλιωμένους και κατατρυχομένους ξένους επισκέπτες, δείγμα της προαιώνιας αρετής της φυλής μας, όπως μαρτυρείται μέσα από την μακραίωνα ιστορικής διαδρομή της, σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, που όρθωσαν τείχη απανθρωπίας και αποκρύψεως κάθε ευγενούς κειρονομίας.

Είπα προαιώνια αρετή της φυλής, όσον αφορά τη φιλοξενία, πράγμα που μαρτυρούν οι διαχρονικές μαρτυρίες συγγραφέων εποχών.

Αναφέρω ενδεικτικά το τι συνέβαινε στην Αρχαία Αθήνα, αλλά και αλλαχού της Ελλάδος. Προστάπτης της φιλαξενίας ήταν ο ανώτατος θεός τους Ξένιος Ζεύς. Στην κύρια πύλη της πόλεως, στο δίπυλο, υπήρχε στο κέντρο του ο Βωμός του Ξενίου Διός, όπου ο ξένος επισκέπτης έκανε θυσία¹ αυτό εσήμαινε την ευσέθεια του ξένου επισκέπτη. Τότε άνοιγαν και την εσωτερική πύλη του διπύλου, όπου τον υποδέχοντα με φιλικές διαθέσεις και τον φιλοξενούσαν, με μεγάλες περιποιήσεις, πρώτα οι οικογένειες [ιδιωτική φιλοξενία] και αργότερα η πολιτεία [δημοσία φιλοξενία].

Για να θυμηθούμε τι έγινε πρόσφατα στη Λέσβο και σε άλλα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, όπου οικογένειες των νησιών αυτών έπαιρναν στα σπίτια τους ταλαιπωρημένους και κατατρεγμένους ξένους μετανάστες – πρόσφυγες, για να τους περιθάλψουν.

Ήταν συγκλονιστικό το περιστατικό, όπου μια γυναίκα της Λέσβου, πήρε στην αγκαλιά της ένα βρέφος έρημο, που είχε κάσει τους γονείς του στη Θάλασσα και με μπρική στοργή το θήλαζε! Σκονή Βγαλμένη από τα άδυτα του Ελληνικού Ανθρωπισμού!

Αυτό είναι το μεγαλείο της Φυλής μας, την οποίαν μερικοί ισχυροί της γνού, με απάνθρωπα ένστικτα, βάλθηκαν να εξαφανίσουν.

Αυτά, όσον αφορά τη Μετανάστευση.

Ο τόπος της Ξενιτειάς, φυσικά, παραμένει αμετακίνητος² άλλαξαν όμως οι συνθήκες, που προκαλούσαν την σγωνία και τον ψυχικό πόνο για τους ξενιτευμένους. Τα καταπλκτικά επιτεύγματα της επιστημονικής τεχνολογίας και κυρίως της επικοινωνίας και της συγκοινωνίας απολύνουν και μετριάζουν την αγωνία και τον πόνο της Ξενιτειάς³ καταργήθηκαν οι αποστάσεις, με τα μέσα επικοινωνίας και συντομεύτηκαν, με εκείνα της συγκοινωνίας.

Σε δευτερόλεπτα είναι δυνατή η επικοινωνία, με οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, όχι μόνο πκτικά, αλλά και οπτικά. Δεν απαιτούνται πλέον μίνες ή εθδομάδες, αλλά ώρες για τη μετάθαση, από τη μια άκρη της Γης στην άλλη.

Εμίκρυνε η Γη, που μοιάζει με παγκόσμιο χωριό. Πικνώθηκαν τα μηνύματα και οι επισκέψεις στην πατρίδα, αφού οι αποστάσεις μοιάζουν να είναι δρόμοι μιας πόλεως. Στο μέλλον διαφαίνεται, ότι ο πόνος της Ξενιτειάς θα αποτελή μακρυνή ανάμνηση του παρελθόντος.

Το ευχόμαστε και το ελπίζουμε.

Ιδεώδης Χωριάτικη Απλότητα

Ξεφυλλίζοντας το λεξικό της Οξφόρδης (The advanced learner's dictionary of current English) Βρήκα τυχαία τη λέξη Arcadian [Αρκάς]. Η οποία κατά το έγκυρο αυτό λεξικό σημαίνει: Ιδεώδης χωριάτικη απλότητα (of an ideal rustic simplicity), άνθρωπος απλός και άδολος (Person simple and innocent).

Ο χαρακτηρισμός αυτός του Αρκάδος, ο οποίος περιλαμβάνεται στην έκδοση αυτή του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, γνωστού για το αδιαμφισθήτο διεθνές επιστημονικό του κύρος και την ακτινοβολία του, περιποιεί, βεβαίως, τιμή και υπερφάνεια σ' όλους ερμάς τους Αρκάδες, όπου γης, συγχρόνως θύμως μας επιβάλλει την υποχρέωση για μια συμπεριφορά ανάλογη προς τον χαρακτηρισμό αυτό.

Την άδολη και απλή συμπεριφορά, που οποία είναι δημιούργημα του ειδυλλιακού αρκαδικού τοπίου και της πλούσιας αρκαδικής παραδόσεως, με την οποία γαλουχήθηκε ο Αρκάς από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, οφείλει αυτός όχι μόνο να την διατηρεί, αλλά και να την καλλιεργεί και να την επιβεβαιώνει εμπράκτως σε κάθε του Βήμα.

Το <noble's oblizes> [ευγενών υποχρεώσεις], το οποίο σε άλλους χρόνους, πολύ παλιούς, ίσχυε μόνο για τους ευγενείς, ισχύει σήμερα για κάθε άνθρωπο που φιλοδοξεί να διαδραματίσει έναν ιδιαίτερο ρόλο μέσα στο κοινωνικό σύνολο, πολύ δε περισσότερο για τον Αρκάδα, ο οποίος είναι και πρέπει να εξακολουθήσει να είναι ιδεώδους απλότητας και μιας ανεπιθίδευτης και άδολης συμπεριφοράς.

Από πού προήλθαν φράσεις, που χρησιμοποιούνται έως σήμερα

ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΙΔΑΝΕ, ΓΙΑΝΝΗ ΤΟΝ ΒΑΦΤΙΣΑΝΕ. Ο Τριπολιτιώτης Αγγελάκης Νικηταράς, παράγγειλε κάποτε του Κολοκοτρώνη -που ήταν στενός του φίλος- να κατέβει στο χωριό, για να βαφτίσει το μωρό του. Ο Νικηταράς τού παράγγειλε ότι το παιδί επρόκειτο να το θύάλουν Γιάννη, αλλά για να τον τιμήσουν, αποφάσισαν να του δώσουν τ' όνομά του, δηλαδή Θεόδωρο. Ο θρυλικός Γέρος του Μοριά απάντησε τότε, πως ευχαρίστως θα πήγαινε μόλις θα «έκλεβε λίγον καιρό», γιατί τις μέρες εκείνες έδινε μάχες. Έται θα πέρασε ένας ολόκληρος μήνας σχεδόν κι ο Κολοκοτρώνης δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει την υπόσχεση που είχε δώσει. Δεύτερη, λοιπόν, παραγγελία του Νικηταρά.

Ωσπου ο Γέρος πήρε την απόφαση και με δύο παλικάρια του κατέβηκε στο χωριό. Άλλα μόλις μπήκε στο σπίτι του φίλου του, δεν είδε κανένα μωρό, ούτε καμιά πρεσεπομάσια για Βάφτιση. Τί είχε συμβεί: Η γυναίκα του Νικηταρά ήταν στις μέρες της να γεννήσει. Επειδή θύμως, ο τελευταίος ήξερε πως ο Γέρος ήταν απασχολημένος στα στρατηγικά του καθήκοντα και πως θ' αργούσε οπωδήποτε να τους επισκεφτεί -οπότε θα είχε γεννηθεί πια το παιδί- τού παράγγειλνε και τού ξαναπαράγγειλνε προκαταβολικά για τη Βάφτιση. Όταν ο Κολοκοτρώνης άκουσε την απολογία του Νικηταρά, ξέσπασε σε δυνατά γέλια και φώναξε: – Ήσου! Μωρέ, ακόμα δεν τον είδανε και Γιάννη τον Βαφτίσανε!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΝΕΙ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΡΝΑΕΙ.

Ανάμεσα στα παλικάρια του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, ξεχώριζε ένας Τριπολιτιώτης, ο Γιάννης Θυμιούλας, που είχε καταπλκτικές διαστάσεις: Ήταν δυο μέτρα ψηλός, παχύς και πολύ δυνατός

[λέγεται ότι με το ένα του χέρι μπορούσε να σπικώσει και άλογο]. Ο Θυμιούλας έτρωγε στην καθισιά του ολόκληρο αρνί, αλλά και πάλι σπικωνόταν πενισσένος. Έπινε όμως και πολύ. Παρόλα αυτά ήταν εξαιρετικά ευκίνητος, δε λογάριαζε τον κίνδυνο κι όταν έβγαινε στο πεδίο της μάχης, ο εχθρός μόνο που τον έβλεπε, τρόμαζε στη θέα του.

Πολλοί καπεταναίοι, μάλιστα, όταν ήθελαν να κάνουν καμιά τολμηρή επιχείρηση, ζητούσαν από τον Κολοκοτρώνη να τους τον δανείσει! Κάποτε ωστόσο, ο Θυμιούλας, μαζί με άλλους πέντε συντρόφους του, πολιορκήθηκαν στη σπηλιά ενός Βουνού. Και ο πολιορκία κράτησε κάπου τρεις μέρες. Στο διάστημα αυτό, είχαν τελειώσει τα λιγοστά τρόφιμα που είχαν μαζί τους οι αρματολοί και ο Θυμιούλας άρχισε να υποφέρει αφάνταστα.

Στο τέλος, βλέποντας ότι θα πέθαινε από την πείνα, αποφάσισε να κάνει μια πρωική εξόρμηση, που ισοδυναμούσε με αυτοκτονία. Άρπαξε το χαντζάρι του, θυήκη από τη σπηλιά και με απίστευτη ταχύτητα, άρχισε να τρέχει ανάμεσα στους πολιορκητές, χτυπώντας δεξιά και αριστερά. Ο εχθρός σάστισε, προκλήθηκε πανικός και τελικά τρόμαξε και το 'Βαλε στα πόδια. Έται, γλίτωσαν όλοι τους. Ο Θυμιούλας κατέβηκε τότε σ' ένα ελληνικό χωριό, έσφαξε τρία αρνιά και τα σούβλισε.

'Υστερα παράγγειλε και τους έφεραν ένα «εικοσάρικο» βαρελάκι κρασί κι έπεισε με τα μούτρα στο φαγοπότι. Φυσικά, όποιος χριστιανός περνούσε από κει, τον φώναζε, για να τον κεράσει.

Πάνω στην ώρα, έφτασε και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και ρώτησε να μάθει, τι συμβαίνει. – Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει! απάντησε ο προεστός του χωριού.

«Οι Θερμοπύλες» του 1821. Η μάχη στην Αρκαδία, όπου αναμετρήθηκαν για πρώτη φορά ο Κολοκοτρώνης κι ο Ιμπραήμ. Οι ομοιότητές της με τη μάχη των Θερμοπυλών. Πολέμησαν ακόμη και γυναίκες...

Στο ιστορικό ύψωμα της Δραμπάλας αναμετρήθηκαν τον Ιούνιο του 1825 για πρώτη φορά ο Ιμπραήμ και ο Κολοκοτρώνης, στην τελευταία «ΕΚ του συστάδην» μάχη ανάμεσα σε Οθωμανούς και Έλληνες. Το ύψωμα αυτό ανήκει σήμερα στο δρίσι του δήμου Μεγαλόπολης και βρίσκεται κοντά στο χωριό Άκοβος στον συνοικισμό Γούπατα. Η μάχη της Δραμπάλας μπορεί να παρομοιαστεί με τις Θερμοπύλες, αφού οι ομοιότητές ανάμεσα στα δύο γεγονότα είναι πολλές και χαρακτηριστικές. Η απόθαση του Ιμπραήμ βρίσκεται τους Έλληνες διαιρεμένους και αναποφάσιστους για το πως να κειριστούν την απειλή.

Η στρατιά του μεγάλη, άρτια εξοπλισμένη, με ευρωπαϊκά όπλα και πρότυπα οργάνωσης. Εξαύλωνει κάθε προσπάθεια άμυνας της ελληνικής κυβέρνησης, οδηγώντας στις καταστροφικές ήπτες στη Σφακτηρία, στο Κρεμμύδι και στο Μανιάκι. Πολλοί ήρωες της επανάστασης έπεσαν νεκροί ανάμεσα τους και ο Παπαφλέσσας. Ο Ιμπραήμ καταλαμβάνοντας την Καλαμάτα έμοιαζε πια ανίκτος, σαν άλλος Ξέρης πριν από τις Θερμοπύλες. Η κυβέρνηση πανικοβάλλεται και ελευθερώνει τους οπλαρχηγούς της Πελοποννήσου από τη φυλακή σπην' Ύδρα.

Οι οπλαρχηγοί, με αρχηγό τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, καταφέρνουν να συγκροτήσουν μια στρατιά 6.000 ανδρών σε χρόνο ρεκόρ (15 μέρες) και να συμπληρώσουν στο μοναδικό στενό πέρασμα που υπήρχε ανάμεσα στον κεντρικό δρόμο από Καλαμάτα προς Τρίπολη, τα Δερβένια. Όμως, ο «προδότης Εφιάλτης» υπήρχε και αυτή τη φορά. Ένας Τούρκος Λεονταρίτης ενυπερώνει τον Ιμπραήμ ότι υπάρχει μονοπάτι που παρακάμπτει τη θέση της άμυνας των Ελλήνων. Ο Ιμπραήμ οδηγεί τον στρατό του δια μέσου της Σορόκας στην Φαλαισία και στα νότια των Ελλήνων. Το τέλος της αντίστασης ήταν κοντά....

Η αντίδραση του Γέρου του Μοριά: «Ο θεός έδωσε την υπογραφή του για την ελευθερία της Ελλάδος και δεν την παίρνει πίσω», είκε πει ο αρχιστράτηγος Κολοκοτρώνης. Ο ίδιος εκείνη τη μέρα βρισκόταν στο χωριό Άκοβος για παραλαβή προμηθειών και στρατολόγηση και όχι στη μακρινή θέση συύρωσης στα Δερβένια.

Λαμβάνει γνώση του γεγονότος και σαν γνώστης του εδάφους (είχε ζήσει στον Άκοβο 12 χρόνια και ήταν γυναίκα του Ακοβίτησσα) αντιδράει αστραπιά. Διατάσσει του Ακοβίτης να κατασκευάσουν αυθημερόν ταμπούρια στην Δραμπάλα, στέλνει σήμα να έρθει το μεγαλύτερο μέρος του στρατεύματος στη Δραμπάλα με εξαντλητική νυχτερινή πορεία και αναχαιτίζει τους ανιχνευτές του Ιμπραήμ.

Την επόμενη μέρα, ο Ιμπραήμ εγκλωβίζεται σε έναν αιματηρό τριήμερο «εκ του συστάνου» πόλεμο στο ύψωμα της Δραμπάλας. Περίπου 3.000 Έλληνες αντιμετώπισαν 25.000 Τουρκο-Αιγύπτιους. Οι 300 Φαλαισιώτες και Ακοβίτες που είχαν συκρώσει την προηγούμενη μέρα το ύψωμα της Δραμπάλας ήταν στην πρώτη γραμμή άμυνας, αρκετές Ακοβίτισσες ακολούθησαν τους συζύγους τους στη μάχη, με καθοριστική συνεισφορά.

Η μάχη της Δραμπάλας έδωσε στους Έλληνες χρόνο να ανασυνταχθούν, εδραίωσε την πεποίθηση ότι ο Ιμπραήμ δεν ήταν πια ανίκητος και οδήγησε στην νικηφόρα μάχη των Ελλήνων στους Μύλους. Η τελική καταστροφή του Ιμπραήμ ήρθε μέσω θαλάσσης, δύο χρόνια αργότερα, στη ναυμαχία του Ναυαρίνου, όπως μετά τις θερμοπύλες ακολούθησε η Σαλαμίνα.

ΔΩΡΟΘΕΤΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τους ευχαριστούμε και τους στηρίζουμε!

Κρεοπωλείο Βυτίνας, Μαυραειδής Ευστράτιος

«Το τσιπουράδικο του Παντελή», Βυτίνα

Θανάσης και Ντίνα Καρασούλου, χειροποίητο ζυμωτό ψωμί στη Νυμφασία

Ταθέρνα Η ΚΛΗΜΑΤΑΡΙΑ στο Βαλτεσινίκο.

**SHOES CENTER (Στέλιος Σχορετσανήτης) κατάστημα Ανδρικών - Γυναικείων
Υποδημάτων Νεομάρτυρος Δημητρίου 5, Τρίπολη**

Ζαχαροπλαστείο «Μαέστρο» στη Βυτίνα

Εταιρεία greek way, αναμνηστικά δώρα από ελληνικές συνήθειες και εμπειρίες

Κατάστημα τυροκομικών Τσατσουλή στην Βυτίνα

Αναστασία Κεσίνη Χειροτεχνίες [κοσμήματα, διακοσμητικά, κλπ]

Παντοπωλείο «Περί Λέσβου», Αθηνάς 27, Αθήνα

Βιβλιοπωλείο Ποθπός, στην πλατεία Κάνιγγος

**Κατάστημα "Selima" διακοσμητικά αντικείμενα & μικροέπιπλα, Δημοκρίτου 5,
Κολωνάκι.**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ – ΠΑΛΟΥΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	100 CAD
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ ΛΕΩΝ. ΧΡΗΣΤΟΣ	100 USD
ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ ΠΑΝΤ. ΦΩΤΗΣ	30€
ΚΟΥΡΟΥΜΑΛΗ ΜΑΡΙΑ	20€
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	50€
ΛΑΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50 CAD
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	100 CAD
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	20€
ΤΟΜΑΡΑΚΟΣ ΝΤΙΝΟΣ	50€

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΙΧΑΛΗ ΜΠΕΝΤΕΒΗ	50€
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ	100€

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΙΑΡΡΕ

ΚΑΡΑΤΑΣΑΚΗΣ ΠΑΝΤ. ΦΩΤΗΣ	20€
ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΑΣΠΑΣΙΑ	50€
ΣΑΡΑΝΤΗ ΡΙΤΣΑ	100€

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	100€
-----------------------	------

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΡΑΛΗ

ΚΑΡΑΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	50€
-----------------	-----

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ

ΣΑΡΑΝΤΗ ΡΙΤΣΑ	50€
---------------	-----

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Γύρος
Νυμφασίας 2017

Νικήτρια ομάδα
τουρνουά μπάσκετ 2017

Κωνσταντίνος Β. Κεφάλας,
νικητής τοξοβολίας 2017

Εορτασμός 28ης
Οκτωβρίου
σε Νυμφασία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Νυμφασιώτικο Αντάμωμα 2017

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Γραφιστική Επιμέλεια:
Εύα Κουβαράκη

EPT 1

EPT webtv

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΥΜΦΑΣΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΚΛΑΟΚΑΙΡΙΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Νυμφασία

EPT 1

EPT webtv

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΥΜΦΑΣΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΚΛΑΟΚΑΙΡΙΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ